ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 67 (4317) ВІВТОРОК, 8 КВІТНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

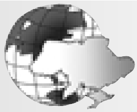

У НОМЕР:

Парламентарії хочуть ратифікувати угоду зі Світовою організацією торгівлі

Верховна Рада має увійти нарешті в робоче русло. Таке переконання висловив Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк, відкриваючи погоджувальну раду лідерів фракцій та голів комітетів. Для того, щоб головний законотворчий орган країни міг вдало запрацювати сьогодні, Голова Верховної Ради запропонував розглядати неконфліктні питання.

— У нас два пленарні тижні підряд, — сказав Арсеній Яценюк. — І розклад скомпоновано таким чином, щоб завантажити їх. Ми маємо дуже складний порядок денний. Але я прошу розпочати роботу з аполітичних законопроектів, спрямованих виключно на соціально-економічний розвиток.

СТОР. 2

Президент зустрічається з Каддафі

Учора розпочався дводенний офіційний візит Президента України Віктора Ющенка до Великої Соціалістичної Народної Лівійської Арабської Джамахірії.

Як повідомили в прес-службі глави української держави, у рамках візиту відбудеться зустріч Президента України з Лідером лівійської революції Муамаром Каддафі. Також у рамках візиту буде підписано двосторонні україно-лівійські документи.

КОРОТКО

- Переважна більшість проданого молока на Хмельниччині — з приватного сектору.
- Миколаївські податківці виявили 8,5 млн. грн. доходів, легалізованих злочинним шляхом.
- В Ужгороді встановлюють паркомати, що приймають оплату за стоянку авто через мобільний телефон.
- Роботу львівських комунальних підприємств оцінюватимуть за 54-бальною системою.
- На Рівненщині привітали ветерана пожежно-рятувальної служби Михайла Гвоздя з 80-річчям.
- 20-річний житель Полтавської області пограбував банк у Дніпропетровську.
- В Ізмаїлі, що на Одещині, вишукують додаткові кошти на освітлення міста, а в сусідній Рені міська влада за рахунок економії на власні витрати заощадила сто тисяч гривень.

(За повідомленнями Укрінформу)

У нас ненова рожева мрія — асоційоване членство

На V Асамблеї Всесвітнього руху за демократію йшлося про те, що у вересні (очевидно, під час саміту Україна—Євросоюз) буде підписано частину нової посиленої угоди, за якою наша країна стане асоційованим членом Євросоюзу. Нагадаємо, що нині між Києвом і Брюсселем йдуть активні переговори про текст майбутнього документа, який замінить наявну угоду про партнерство та співробітництво. Основним наріжним каменем майбутньої угоди експерти називають саме пункт про асоційоване членство. Європейці донедавна виступали проти надання Україні цього статусу, наголошуючи, що відносини з Україною розвиваються в контексті політики сусідства. Чиновники пояснюють таке рішення тим, що ЄС не може дати Україні гарантій членства, бо після провалу Євроконституції подальший розвиток спільної Європи зайшов у глухий кут.

СТОР. 5

На знімку: президент Національного фонду підтримки демократії (США) Карл Гершман, голова наглядової ради Міжнародного благодійного фонду «Україна—3000» Катерина Ющенко і колишній президент Перу Алехандро Толедо.

Фото Сергія **КОВАЛЬЧУКА.**

ПОДІЇ

Річний план з інфляції — за три місяці!

У березні індекс зростання споживчих цін, за повідомленням Держкомстату, сягнув 3,8 відсотка.

Це означає, що за темпами подорожчання вартості життя Україна б'є усі рекорди. За січень—березень інфляція перекрила річний прогноз зростання споживчих цін, який заклали в держбюджет (9,7 відсотка проти 9,6 відсотка).

СТОР. 6

Гірників екстрено виводили на поверхню

11 гірників отримали опіки внаслідок аварії на ВАТ "Вугільна компанія «Шахта Красноармійська-Західна №1». За попередньою інформацією, у понеділок під землею, у шостій підденній лаві, стався спалах. **Як повідомили «Голосу України» в територіальному управлінні Держгірпромнагляду в Донецькій області**, на аварійній дільниці працювали 52 гірники, усіх виведено на поверхню, **передає наш власний кореспондент Ліна КУЩ**.

І настав дефіцит безробітних

На одеському ринку праці на 2,2 вакансії на роботу припадає лише один безробітний. Про це повідомила директор обласної служби зайнятості Ірина Муравіна. За останній рік економічно активне населення скоротилося. Водночас у рамках підготовки міста до Євро-2012 планується додатково створити п'ять тисяч робочих місць. Щоб заповнити ці вакансії, доведеться, схоже, вдаватися до допомоги іноземних громадян і переконувати пенсіонерів зайняти робочі місця, що пустують.

До речі, уже сьогодні в Одесі активно працюють на підприємствах громадяни Туреччини, Молдови, Румунії, Росії, **передає наш власний кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ**.

Французька влада веде переговори з піратами

За останніми даними, серед членів екіпажу захопленої в Сомалі яхти Le Ponant — близько 10 українців і 22 французи. Франція почала переговори з піратами, що захопили в п'ятницю судно, **інформує Радіо «Свобода»**. Компанія, якій належить яхта, сповістила родичів членів екіпажу, що пірати ставляться до них добре.

Міністр закордонних справ Франції Бернар Кушнер повідомив, що переговори з піратами можуть затягтися, додавши, що французький уряд докладе всіх зусиль, щоб запобігти кровопролиттю. Глава французького МЗС також запевнив, що уряд докладає максимум зусиль для гарантування безпеки екіпажу яхти. Він припустив, що піратам заплатять викуп.

СТОР. 5

На кордоні вишикувалася черга у 165 км!

На прикордонних пунктах пропуску (ППП) Гребенне—Рава-Руська та Дорохуськ—Ягодин на вихідних утворилися довжелезні черги з вантажівок. На здійснення формальностей, пов'язаних з митним оглядом і перетином пункту пропуску у Дорохуську, водіям хур доводиться чекати понад дві доби. У черзі до цього ППП перебувало понад 1000 вантажівок. За даними польської поліції, черга тягнулася аж до польського селища Слопє, що за 165 км від кордону. На під'їзних шляхах до ППП у Гребенному чекати на митне оформлення доводилося понад півтори доби, а в черзі стояло близько 200 вантажівок.

Прес-секретар Регіонального митного управління у Білій Підляській ситуацію, що склалася в Дорохуську, пояснив посиленням руху, який перевищує пропускні можливості цього прикордонного пункту пропуску, **повідомляє наш власний кореспондент у Варшаві Іван КОЗЛОВСЬКИЙ**.

Я ВАМ ПИШУ...

Шістсот гривень за доручення

Моя сваха, коли була ожеледиця, впала й зламала ногу. Лікувалася вона в стаціонарі, а потім її забрала до себе у квартиру на десятому поверсі дочка.

Лежить сваха зовсім хвора, дуже багато грошей потрібно на ліки. Пенсія в неї є, але дочка її одержати не може, бо без доручення не дають. Зателефонувала нотаріусу, на іншому кінці проводу відповіли, що оформлення доручення коштуватиме 150 гривень, а якщо вдома — всі 600! Де їх взяти?!

Постає питання, навіщо потрібне таке дороге доручення?! І що ж за люди там сидять, такі безсердечні? У мене волосся стає дибом від думки, що абсолютно безпідставно здирають із нужденних такі гроші! Як з такими розцінками далі жити й що робити? Хоч плач, нікому до бідних і хворих діла немає. Шукай 600 гривень — та й годі.

В. ВЛАСЕНКО.

Запоріжжя.

Парламентарії хочуть ратифікувати угоду зі Світовою організацією торгівлі

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Він також звернув увагу, що Верховна Рада дотепер не розглянула документи, пов'язані зі вступом України до СОТ. Арсеній Яценюк висловив сподівання, що всі питання буде повністю вирішено: ратифіковано відповідний протокол і ухвалено всі необхідні законопроекти.

У перелік документів, що їх заплановано розглянути на поточному тижні, включено низку президентських законопроектів. Зокрема, два варіанти змін до закону про статус народного депутата, які стосуються обмеження пільг та дострокового припинення повноважень народного обрання.

Як повідомив під час брифінгу керівник фракції БЮТ Іван Кириленко, парламентарії дійшли згоди розпочати роботу парламенту з розгляду питань про СОТ. Два перші законопроекти уже пройшли комітети. Відтак до кінця тижня в цьому питанні можна буде поставити крапку. Іван Кириленко також повідомив, що вже днями в парламенті почнуть формувати тимчасову спеціальну комісію для напрацювання змін до чинної Конституції. За словами політика, його фракція наполягає на трьох ключових змінах до Основного Закону: ліквідація дублювання повноважень влади, реформа судочинства та надання місцевим владам можливості розпоряджатися бюджетом. Іван Кириленко наголосив, що коаліція вже давно визначилася із кандидатурою Першого заступника Голови Верховної Ради — це Микола Томенко. Нині питання лише за претендентом на посаду заступника.

Такої само думки дотримується і представник фракції Партії регіонів Олександр Єфремов. Але він запевняє, що із незрозумілих причин слухання урядової програми постійно не потрапляє до порядку денного. Політик нагадав: коли приймався бюджет, мова йшла про те, що протягом двох місяців до нього внесуть зміни. Однак нині на руках у депутатів немає жодних документів, які засвідчували б, що кошторис розглядається і найближчим часом може обговорюватися в сесійному залі.

Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк повідомив, що в порядок денний на два найближчі тижні не буде включено питання про переобрання харківського міського голови та депутатів міської ради.

Надія СМІЯН.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

На знімку: Володимир Литвин, Адам Мартинюк, Олександр Єфремов.

У НОМЕР

Переглянуть макроекономічні показники

Під час традиційної щотижневої зустрічі Голови Верховної Ради Арсенія Яценюка, Президента України Віктора Ющенка та Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко керівництво держави обговорювало перегляд урядом макроекономічних показників соціально-економічного розвитку України на 2008 рік.

Як повідомила на брифінгу прес-секретар Президента Ірина Ванникова, предметом обговорення високопосадовців була соціальна політика у 2008 році у зв'язку з високими темпами інфляції за останні місяці. Голова Верховної Ради, Президент і прем'єр також обговорили проблему збалансування фінансових потоків НАК «Нафтогаз України», стан договірної бази з постачання природного газу, фінансове забезпечення діяльності Міністерства оборони і державної служби автомобільних доріг України «Укравтодор». Уряд припускає, що перед розробкою законопроекту про внесення змін до держбюджету-2008 у зв'язку з інфляційними процесами у світі та Україні буде скориговано макроекономічні показники.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Головна загроза України лежить у внутрішній площині

Голова фракції «Блок Литвина» Володимир Литвин відвідав Чернігів. Він ознайомився з навчанням студентів Чернігівського державного педагогічного університету ім. Т. Г. Шевченка, роботою медичних закладів обласного центру, взяв участь у конференції регіональної організації Народної партії.

В. Литвин на прес-конференції в Чернігові піддав сумніву актуалізацію питань, «за» чи «проти» НАТО.

— Ми повинні передусім розібратися, — зазначив він, — як нам забезпечити безпеку держави, її територіальну цілісність. Головна загроза України лежить у внутрішній площині. Це — проблема української влади.

Голова фракції вважає, що Верховна Рада повинна нарешті запрацювати системно, без внесення в її роботу "гарячого дихання президентських змагань".

На думку В. Литвина, в державі накопичилося багато проблем, які треба негайно вирішувати народним депутатам України, Кабінетові Міністрів. Він вважає, що його прогноз інфляції в 23—25 відсотків, на жаль, починає збуватися. Отож реальні доходи людей, незважаючи на підвищення зарплат і пенсій, не зростають.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Боротьба за владу загострюється

Комуністична партія України підтримає кандидата на посаду міського голови Києва Сергія Червонописького, лідера Українського союзу ветеранів Афганістану. Про це заявив журналістам лідер КПУ Петро Симоненко. За його словами, перша п'ятірка виборчого списку комуністів на виборах до Київради виглядатиме так: Юрій Сизенко, заступник міністра у справах сім'ї, молоді і спорту, керівник кадрового управління Верховної Ради Володимир Мартинюк, настоятель Києво-Печерської лаври владика Павло, голова Київської міської організації ветеранів Микола Мартинов, заступник міністра внутрішніх справ Василь Мармазов.

Петро Симоненко зазначив, що КПУ не висуває свого кандидата на посаду київського міського голови, а боротиметься тільки за місце в Київраді. «Партія бере участь у виборах Київради і вважає, що це головний напрям нашої боротьби за владу в Києві», — сказав він.

***

Тим часом список претендентів на посаду столичного міського голови зростає. Як повідомили в територіальній виборчій комісії, заяви на отримання підписних листів (кандидатам треба зібрати як мінімум 300 підписів на свою підтримку) вже подали 37 чоловік. Серед висуванців, зокрема, — відомий боксер і лідер блоку свого імені у Київраді Віталій Кличко, голова Шевченківської райдержадміністрації Києва, народний депутат від Блоку Литвина Віктор Пилипишин, голова об'єднання «Молодь — надія України» Вадим Гладчук, народні депутати від «НУ—НС» — лідер громадянської партії «Пора» Владислав Каськів та голова Європейської партії Микола Катеринчук, телепродюсер Єгор Бенкендорф.

Три партії — Народний рух України, «Європейська столиця» та «Українські соціал-демократи» — утворили блок Віталія Кличка для участі у виборах нової Київради. Водночас на конференції міської регіональної організації «Нашої України» минулої суботи було прийнято рішення утворити виборчий блок з партією «Вперед, Україно!» під назвою «НУ—НС». «Пора» прийняла рішення самостійно брати участь у виборах до Київради, не блокуючись з іншими політичними силами.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Щоб вибори не застали зненацька

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Напрями вдосконалення виборчої системи з метою посилення зв'язку обраних депутатів із виборцями обговорювали вчора на конференції «Законодавче забезпечення виборів народних депутатів: проблеми вдосконалення». Захід організовано парламентським Комітетом з питань державного будівництва та місцевого самоврядування, в якому представлено всі фракції.

Учасники конференції — представники парламентських фракцій, ЦВК, Кабінету Міністрів та експерти вітчизняних і закордонних інституцій — висловили чимало пропозицій та зауважень. Зокрема, представник міжнародного інституту демократії Сергій Таран під час підготовки нової редакції закону застеріг від повернення до мажоритарної системи. На його переконання, її застосування можливе лише за умови потужної партійної системи. В українських умовах незалежні кандидати представлятимуть партію влади, упевнений він. «І тоді гречка стане об'єктом політичної дискусії», тобто на волевиявлення громадян впливатимуть продуктові пайки, що видаватимуться в обмін на голос за певного кандидата. Він переконаний, що не варто підвищувати і прохідний бар'єр для партій.

У свою чергу представник проекту «Сприяння організації виборів в Україні» Олександр Воробйов представив еластичну пропорційну систему виборів. Основна дія якої полягає в тому, що партії матимуть право висувати 225 кандидатів за партійними списками та по одному кандидату в кожному з 225 мажоритарних округів. До того ж одна й та сама особа може бути висунута партією лише раз: або в партійному списку, або по мажоритарному округу. Голос, відданий за партійного кандидата, вважатиметься відданим і за відповідну партію. А голос виборця, відданий за кандидата, зареєстрованого в порядку самовисування, вважатиметься одночасно голосом, відданим «проти всіх» партій та враховуватиметься під час визначення прохідного бар'єра для політичних партій.

Деякі політики, зокрема, народний депутат Юрій Мірошниченко (Партія регіонів), нову виборчу систему бачать у вигляді регіональних відкритих списків.

Власне, це лише початок кропіткої і важливої роботи. На основі висловлених пропозицій буде підготовлено доповідь, яку, за словами Владислава Каськіва, ініціатора конференції, обговорять на засіданні самоврядного комітету. Саме там буде утворено робочу групу за участі представників всіх парламентських фракцій, ЦВК, Кабінету Міністрів, секретаріату Президента та експертів, яка і готуватиме нову редакцію закону про вибори народних депутатів.

Олена ГОРБУНОВА.

На знімку: Юрій Мірошниченко (Партія регіонів), Ольга Боднар (БЮТ), Владислав Каськів (НУ-НС).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Коаліція не бажає бачити на посаді голови Фонду держмайна Валентину Семенюк

Демократична коаліція офіційно звернулася до Голови Верховної Ради Арсенія Яценюка з питанням про звільнення голови Фонду держмайна Валентини Семенюк та про призначення на цю посаду Андрія Портнова. Про це під час прес-конференції розповів народний депутат від БЮТ Валерій Писаренко. Він зазначив, що Фонд держмайна у 2007 році не виконав державну програму приватизації. За даними звіту, за минулий рік до державного бюджету надійшло 2 млрд. 165 млн. грн. від приватизації державного майна, тоді як у бюджеті затверджено 10 млрд. 587 млн. грн. Тобто, фонд практично спромігся виконати приватизацію лише на 23 відсотки.

Народний депутат повідомив, що було оголошено 64 конкурси з продажу пакетів акцій, але відбулися тільки 24. Низька ефективність проведених конкурсів — наслідок грубих порушень законодавства. Приватизаційні конкурси проводилися непрозоро, з умисним обмеженням кількості учасників і з наданням переваг окремим покупцям.

Валерій Писаренко розповів, що Фонд держмайна звернувся до Верховного Суду з вимогою переглянути раніше ухвалене рішення про незаконність продажу 76 відсотків ВАТ «ХК «Луганськтепловоз». За його словами, голова фонду Валентина Семенюк вже подала до Верховного Суду повторну касаційну скаргу з цього питання. Народний депутат також звинувачує Генпрокуратуру в бездіяльності в частині захисту інтересів держави у питанні «Луганськтепловоза». Окрім того, він заявив, що продовжуватиме направляти запити до Генеральної прокуратури про порушення кримінальних справ проти посадових осіб Фонду держмайна.

Сергій МЕЛЬНИК.

Борги — завищені, банкрутство — штучне

«Голос України» писав про виїзне засідання Спеціальної контрольної комісії з питань приватизації. Народні обранці вивчали ситуацію, що склалася на Нікопольському трубному заводі. За підсумками засідання голова Спеціальної контрольної комісії Євген Мармазов звернувся з листом на ім'я Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко. Пропонуємо його увазі високопосадовців і наших читачів.

Прем'єр-міністру України Ю. В. Тимошенко

Шановна Юліє Володимирівно!

Змушений звернутися особисто до Вас у зв'язку з вкрай напруженою ситуацією, що склалася на державному підприємстві «Нікопольський трубний завод» через дії певної групи осіб, спрямовані на штучне банкрутство із наступною ліквідацією підприємства у судовому порядку з метою обміну невиправдано завищених боргів підприємства на його майно, що належить державі.

Як показали результати ревізії фінансово-господарської діяльності підприємства, проведеної ГоловКРУ в Дніпропетровській області, нинішні складні економічні умови Нікопольського трубного заводу викликані цілеспрямованими діями ТОВ «Торговий дім «Нікопольський трубний завод», направленими на штучне створення заборгованості.

При цьому, за висновками ревізорів КРУ, за умови дотримання з боку ТОВ «Торговий дім «Нікопольський трубний завод» належної, економічно обгрунтованої цінової політики у стосунках з державним підприємством останнє було б у змозі уникнути своєрідної «боргової ями».

Промовистим прикладом зусиль зазначеного вище товариства зі штучного формування заборгованості, як підстави для відкриття процедури банкрутства державного підприємства, може слугувати той факт, що лише за договором від 06.03.2006 року №770 останньому було продано генератор пари горизонтальний за ціною, яка у 8 разів перевищує реальну.

Численні протизаконні дії дали змогу ТОВ «Торговий дім «Нікопольський трубний завод» у судовому порядку визнати державне підприємство банкрутом. При цьому звертає на себе увагу той факт, що з боку і Дніпропетровського господарського суду, і Вищого господарського суду України були допущені численні порушення чинного матеріального та процесуального законодавства, що є достатньою підставою для оскарження судових рішень до Верховного Суду України.

Разом з тим, з огляду на те, що зазначені судові рішення вже набрали законної сили, а з боку певних осіб, які діють під прикриттям ТОВ «Торговий дім «Нікопольський трубний завод», може бути вчинена спроба «рейдерського» захоплення важливого державного підприємства, вважаю, що лише втручання Кабінету Міністрів України може стати на заваді його «прихватизації».

Слід зазначити, що Спеціальною контрольною комісією Верховної Ради України з питань приватизації, зі свого боку, було вжито ряд заходів з метою стабілізації обстановки навколо державного підприємства «Нікопольський трубний завод». Так, 25.03.2008 року в м. Нікополі відбулося виїзне засідання робочої групи комісії, а згодом — 28.03.2008 року додатково проведено робочу нараду із залученням представників Міністерства економіки України, Міністерства промислової політики України, Національного космічного агентства України, Служби безпеки України та Фонду державного майна України.

Крім того, до участі в роботі було залучено представників самого підприємства, а також ТОВ «Торговий дім «Нікопольський трубний завод» як головного кредитора та ініціатора процедури банкрутства ДП «Нікопольський трубний завод».

З огляду на те, що позиція ТОВ «Торговий дім «Нікопольський трубний завод» стосовно заволодіння майном державного підприємства через штучно запроваджену процедуру банкрутства залишається незмінною, на думку учасників наради, Кабінет Міністрів України, як мінімум, має невідкладно вирішити питання щодо:

— термінового внесення Кабінетом Міністрів України розробленого Міністерством економіки України проекту закону щодо внесення державного підприємства «Нікопольський трубний завод» до Додатку №2 Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, але можуть бути корпоратизовані», який 14.02.2008 року вже розглядався на засіданні урядового комітету з питань економічної політики;

— доручення Міністерству внутрішніх справ України забезпечити належну охорону майна, приміщень та території ДП «Нікопольський трубний завод»;

— доручення Міністерству економіки України терміново ініціювати процедуру заміни арбітражного керуючого Новікова О. В., як такого, що діє упереджено та виключно в інтересах ТОВ «Торговий дім «Нікопольський трубний завод». Досить зазначити, що саме він, не розглянувши із комітетом кредиторів план санації, звернувся до суду з клопотанням про відкриття ліквідаційної процедури. Крім того, саме Новіков О. В., як керуючий санацією, запровадив хибну практику виплати заробітної плати працівникам підприємства лише за умови підписання ними листів на підтримку його діяльності;

— доручення Генеральному прокурору України невідкладно перевірити законність рішень регіональних органів прокуратури Дніпропетровської області щодо відмови в порушенні кримінальної справи стосовно осіб, причетних до факту банкрутства ДП «Нікопольський трубний завод».

Слід зазначити, що з боку органів прокуратури Дніпропетровської області тривалий час зволікається прийняття законних та обгрунтованих рішень за матеріалами, які надійшли з Управління ГоловКРУ у Дніпропетровській області, за заявами Національного космічного агентства України, а також зверненнями Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації.

З урахуванням викладеного прошу Вас невідкладно вжити належних організаційних та практичних заходів, спрямованих на врятування майна стратегічно важливого державного підприємства «Нікопольський трубний завод» від розкрадання.

Про вжиті заходи реагування надати Спеціальній контрольній комісії Верховної Ради України з питань приватизації вмотивовану інформацію.

З повагою,
голова комісії Є. МАРМАЗОВ.

До питання модернізації Господарського кодексу, а не руйнації здобутого досвіду

Прем'єр-міністр України Ю. Тимошенко заявила 18 березня ц. р. на зустрічі з інвесторами, що в найближчі дні в парламенті буде порушено питання про скасування Господарського кодексу України.

Таким чином, на думку Прем'єр-міністра, буде вирішено програмне положення уряду «Український прорив: для людей, а не політиків» (розділ 2,3) і начебто створяться більш сприятливі умови для інвестицій в економіку країни.

На мій погляд, це небезпечна і шкідлива для нашої економіки дія.

Господарський кодекс України діє більше чотирьох років (набув чинності з 1 січня 2004 р.). За цей час він став не тільки окремою галуззю українського законодавства, що регулює сферу економічних відносин, а й міцною підставою для модернізації господарського законодавства — вже понад 1600 законів та інших нормативних актів за своїм змістом спираються на нього.

На жаль, як часто буває в нашій законотворчості, прийняття законів не завжди враховує всі конкретні реалії життя, часто на догоду окремим політикам чи групі зацікавлених осіб у них містяться необ'єктивні та невзаємопов'язані з усіма факторами діяльності положення. Тому і Господарський кодекс України має серйозні суперечності з Цивільним кодексом України, в якому неповною мірою враховуються стосунки між суб'єктами господарської діяльності.

Це й стало основною причиною, згідно з якою Організація з економічного співробітництва і розвитку при ООН (ОЕСР) спільно з Європейською комісією вважають необхідною ліквідацію Господарського кодексу України з посиленням ваги Цивільного кодексу.

Це думка хоч і міжнародних, проте спеціалістів, які не до кінця знайомі з реаліями економічного життя України, і тут я цілком згоден з Ю. В. Тимошенко, яка влучно висловилася: «Ми повинні будувати країну власним інтелектом, а не імпортованим. Ніхто за нас ідеальну модель нам не збудує. Коли за таке будівництво беруться зайди, виходить фантасмагорія».

До чого ж насправді може призвести ліквідація Господарського кодексу України, неважко спрогнозувати, зважаючи на той факт, що до нього увійшли положення законів про обмеження недобросовісної конкуренції, про підприємство, про банкрутство, про ціни і ціноутворення, про цінні папери, зафіксовані санкції до суб'єктів господарської діяльності та інші. Особливо, якщо врахувати нашу вітчизняну практику руйнування здобутого та зволікання з прийняттям гідної заміни зруйнованому.

Передусім ми повернемося до тих часів, коли в економіці країни не було чітко визначених правил взаємозв'язків її окремих підрозділів та фізичних і юридичних суб'єктів.

Це означатиме не тільки руйнування системи економічного законодавства України, а й стане черговим кроком для подальшого розбазарювання країни та знищення її економіки.

Між тим розробка і введення в дію Господарського кодексу є науковим та законотворчим досягненням, яким вправі пишатися Україна. Цим кодексом була продовжена європейська традиція у регулюванні, згідно з якою поряд з цивільними діють і комерційні кодекси. При цьому українська законотворчість пішла далі європейського досвіду в питаннях збалансованості державного регулювання та ринкового саморегулювання, упорядкування взаємовідносин влади і бізнесу. І щоб зберегти це законодавство, його треба не відміняти, а поліпшувати шляхом внесення поправок, що враховують недоліки чинної редакції кодексу.

На перевагу цього шляху вказує і досвід країн континентальної Європи. Наприклад, Наполеонівський Комерційний кодекс Франції діє двісті років, інший важливий кодекс — Німецьке торговельне укладення —понад сто років. І вони — частина чинного законодавства. Зрозуміло, зміст істотно змінився. Але їх удосконалювали, а не знищували.

У нас же переважає прагнення через невеликі проміжки часу переписувати закони заново, цілком скасовуючи раніше прийняті. Замість того, щоб їх модернізувати, викидаємо чинні й замінюємо новими, котрі, не вирішуючи назрілих проблем, породжують нові. Або переносимо в нові закони норми колишніх у редакції, яка змінена без усякої в тім потреби та під іншим номером. Це призводить до появи нових коментарів, нових тлумачень і необхідності вивчати все знову. І так — без кінця.

Порівняно свіжий приклад — скасування 2007 року прийнятого у 1991 р. одного з найважливіших реформаторських законів — закону «Про власність». Скасували без будь-якого обговорення громадськістю та у Верховній Раді, включивши пункт про скасування у великий перелік нормативних актів, що втрачають силу у зв'язку з прийняттям Цивільного кодексу України (далі — ЦК). Але ЦК не вирішує всіх питань, які вирішував закон про власність, і оскільки відповідно до закладеної у ЦК концепції він є законом приватного права, то взагалі не може регулювати (і справді не регулює) питання публічної власності, що зачіпають конституційне та інші галузі права. Можна та потрібно було вдосконалити цей закон, а не виключати його із законодавства.

Така практика свідчить про безвідповідальне ставлення до накопиченого. Кожна нова владна «еліта» вважає себе розумнішою за всі попередні покоління і знищує накопичене ними. У такому ставленні до інтелектуального багатства, що акумульовано в законах, полягає одна з головних відмінностей нашого підходу до законодавства від підходу справді європейського.

Європейському підходу до удосконалення законодавства характерне прагнення до мінімізації радикальних змін, доповнення й уточнення раніше прийнятих кодексів та інших законів, постійне поліпшування чинного законодавства.

Вивчення техніко-юридичних аспектів сучасного німецького і французького права, що регламентує господарський оборот, та їх великої ролі у становленні континентальної системи права має актуальний характер.

На підставі закону 1998 р. «Про реформу торговельного права Німеччини» у Німецьке торговельне укладення (далі — НТУ) було внесено доповнення до положень цього документа. Однією з причин модернізації НТУ вважається широка міжнародна уніфікація норм торговельного законодавства, прийняття низки міжнародних конвенцій, які у свою чергу призвели до перегляду норм національного права. Істотну модернізацію Укладення зазнало в період з 1999 до 2001 рр., у зв'язку з чим була підсилена значущість НТУ в регулюванні господарської діяльності.

У зв'язку з появою господарського права ЄС, введенням євро та з метою урахування Директиви ЄС про господарські товариства НТУ було доповнене законами про контроль у галузі підприємницької діяльності та про публічне ведення справ.

Німецьке торговельне укладення (як і Комерційний кодекс Франції) поповнено нормами банківського, біржового, валютного, антимонопольно-конкурентного права та іншими нормами, які виходять за межі власне торгівлі й не вкладаються в поняття приватного права.

Вважаю, що нам слід врахувати цей досвід удосконалення законодавства і його приведення у відповідність до сучасних умов розвитку економіки країни та внести відповідні зміни до чинного Господарського кодексу України в частині, де існують суперечності з Цивільним кодексом.

Цим самим ми не тільки уникнемо руйнування здобутого, а й запобіжимо марнотратству інтелектуальних сил і коштів, чого не може дозволити собі навіть дуже заможна держава.

Валентин ЛАНДИК,
народний депутат України,
Герой України.

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Тридцять відсотків справедливості

Питання, що стосуються аліментів, їх розміру та порядку виплати, часто стають проблемними у буденному житті. Їхня детальна регламентація та врегулювання ніколи не будуть зайвими ні для забезпечення дитини, ні для того з подружжя, з ким залишилася дитина.

У 2005 році шляхом внесення змін до Сімейного кодексу України законодавець встановив, що мінімальний розмір аліментів не може бути меншим, ніж 30 відсотків прожиткового мінімуму, для дитини відповідного віку. Це повинно було сприяти більшій захищеності і забезпеченості дитини, батьки якої не захотіли продовжити спільне сімейне життя. Однак на практиці все виявилось не так просто. Державні виконавці часто стикаються з проблемою виплати аліментів, які були призначені судом до прийняття відповідних змін. Зокрема, вони, керуючись статтею 74 Закону України «Про виконавче провадження», по-різному трактують порядок стягнення аліментів, коли розмір визначений у відсотковому відношенні до доходів, але не менше одного неоподатковуваного мінімуму доходів громадян (норма, що діяла раніше). Відповідно дійсний розмір аліментів може бути меншим, ніж встановлено законом сьогодні.

З метою врегулювання даного питання ініційовано закон «Про внесення змін та доповнень до статті 74 Закону України «Про виконавче провадження» (щодо врегулювання порядку стягнення аліментів)», який зараз перебуває на розгляді у Комітеті Верховної Ради України з питань правосуддя. Основною метою його є вдосконалення порядку виконання рішень судів про виплату аліментів.

Які конкретно зміни пропонуються? Головним чином встановлюється, що під час стягнення аліментів, які визначаються у відсотковому відношенні до доходу, їх розмір за один місяць не може бути менший, ніж той, що встановлено Сімейним кодексом, тобто 30 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку. Ця цифра застосовується і при обчисленні заборгованості з виплати аліментів. Також проектом пропонується внести норму, що під час проведення стягнення аліментів у відсотковому відношенні до заробітку (доходів) відрахування провадиться із фактичної заробітної плати, але розмір аліментів все одно не може бути меншим ніж 30 відсотків. У разі неможливості стягнення аліментів у цьому розмірі, адміністрація підприємства, установи, яка провадила стягнення нараховує заборгованість по аліментах.

Це головні зміни, що пропонуються у вказаному законопроекті. Їхня доцільність незаперечна. Адже матеріальна норма, впроваджена в рамках Сімейного кодексу, потребує процедурного підгрунтя, як і будь-яка інша. Саме тому прийняття вказаних змін є необхідною умовою для належного та ефективного захисту прав та інтересів дітей, їх морального та фізичного розвитку.

Ігор САНДУГЕЙ,
Богдан ЛАВРЕНЮК.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 67 (4317)
ВІВТОРОК, 8 КВІТНЯ 2008

Британці визнали Маргарет ТЕТЧЕР своїм кращим прем'єр-міністром з часів Другої світової війни *(Укрінформ)*

Харківське ДП «Завод «Електротяжмаш» прийняло на роботу за сумісництвом групу старшокурсників ВНЗ міста *(Укрінформ)*

У НОМЕР

ПОЛТАВА

Закладено алею журналістів

Майстри пера Полтави висадили дерева на алеї, яку назвали журналістською. Так у місті вшанували пам'ять журналістів, які з гідністю відстоювали право на свободу слова, а деякі заплатили за це власним життям. Акцію ініціювала Національна спілка журналістів.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

ЗАКАРПАТТЯ

Потоптали первоцвіт — тепер не працюють

Державна екологічна інспекція в області спільно з працівниками міліції провела перевірки з дотримання вимог природоохоронного законодавства. Під час рейдів до однієї з лісосік «Закарпатагролісу» виявлено, що при її розробці пошкоджувались червонокнижні види ранньовесняних рослин. Усі роботи, пов'язані з деревиною, там припинено. Протоколи про адміністративні порушення передано до суду.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

ЧЕРКАЩИНА

Під час отримання хабара заарештовано голову РДА

Співробітники управління державної служби боротьби з економічною злочинністю МВС України наділи наручники голові Уманської райдержадміністрації Петру Григоренку у момент передачі йому місцевим підприємцем хабара у розмірі 50 тисяч доларів. Заяву про вимагання хабара за безперешкодне користування чотирьохгектарною земельною ділянкою подав до київської міліції уманський бізнесмен. Про спецоперацію столичних правоохоронців не знали ані їх черкаські, ані уманські колеги.

Генпрокуратура порушила кримінальну справу проти Григоренка. Ведеться слідство. Підозрюваний перебуває в одному зі слідчих ізоляторів Києва.

Лідія ТИТАРЕНКО.

ПРИКАРПАТТЯ

З вогню рятували дворічне дитя, а господар квартири розважався у кафе

Близько 40 хвилин бійці МНС гасили пожежу, що виникла в одній із п'ятиповерхівок у центрі Івано-Франківська. Господар квартири на третьому поверсі, де спалахнув вогонь, у цей час розважався у кафе, а перелякані сусіди мало не загинули. Родині з дворічним дитиною, що мешкає вище поверхом, зійти вниз не давала димова завіса. На щастя, підоспіли рятувальники. Малюк з діагнозом отруєння чадним газом потрапив до обласної дитячої лікарні.

Причину пожежі з'ясовують. Загалом в області з початку року виникло понад 350 пожеж, повідомили в ГУ МНС в області. У вогні загинула 41 людина, а 19-м врятували життя. Рятувальники звернулися до священиків, аби ті закликали мирян бути обережними з вогнем.

Дарина НАЗАРЧУК.

Селяни оголосили страйк молокозаводам

Поки у магазинах ціни на молокопродукцію повзуть угору, заводи знижують закупівельні ціни на молоко

Олександра Кузьменко (праворуч) захоплює на «Ниві» своє місце о 5.30.

У суботу, неділю та понеділок молокоздавачі Чернігівського району організовано припинили здавати молоко на переробні підприємства. Причина — зниження закупівельної ціни за літр продукції до 1 гривні 30 копійок.

— У суботу ми зробили схід села, — повідомив мешканець Брусилова Микола Тимошенко. — Вирішили не приносити молоко на молокопункт. Якщо завод продає сир за 40 гривень, то чому ми повинні працювати собі на збиток? Я тримаю три корови. Доглядати їх — нелегка праця. А нас хочуть тримати за дурнів...

Микола Гаєвий з Березанки торік здав 12 тонн молока. Це — найкращий результат у населеному пункті. «Протест у селі я теж підтримав, — розповідає селянин. — Мінеральна вода дорожча від нашого молока. У магазині 1 літр жирністю 2,7 відсотка коштує 4 гривні 10 копійок. А у нас беруть молоко жирністю 4,2—4,3 відсотка. Тепер опустили закупівельну ціну з 1 гривні 60 копійок до такої просто сміховинної ціни!

Страйкували цього разу лише молокоздавачі Чернігівського району, інтереси яких активно відстоює місцева Асоціація спілок виробників сільськогосподарської продукції. Як повідомила жителька с. Бігач Менського району Світлана Мархотко, у їхньому селі поки що «проковтнули гірку пілюлю» першоквітневого сюрпризу від молокоприймального підприємства. Але додала: «Теж будемо збиратися і радитись, як далі бути».

Одночасне зниження заводами ціни молока засвідчує погоджуваність цієї акції. Приватний бізнес (а практично всі заводи опинилися у руках немісцевих комерсантів) у погоні за прибутками не зважає на інтереси селян. Адже ще 18 березня керівники та уповноважені представники переробних підприємств на засіданні обласної узгоджувальної комісії з питань координації міжгалузевих відносин на ринку продукції тваринного походження вирішили, що закупівельна ціна на молоко у населення на період з березня по вересень нинішнього року становитиме на Чернігівщині мінімально 1 гривню 50 копійок за літр. Але ці домовленості, які забезпечували стабільність доходів селян та сприяли збереженню поголів'я корів, грубо знехтували.

На жаль, переробники вкотре наступають на власні граблі. Адже нав'язування селам невигідної дешевої ціни призведе до чергового зменшення поголів'я великої рогатої худоби. А відтак уже у вересні сировинна база у молокозаводів знову знизиться, впадуть доходи. Однак цього разу, схоже, рішучість молокоздавачів примусить заводи піти на компроміс.

...А в цей час Чернігів теж підсунув селянам свою «свиню». З Хитрого ринку «молочників» проганяє міліція, бо немає відповідних місць. На «Ниві» молочний зал переробили під меблевий салон, а для селян зі сметаною та молоком виділили вузький прохід між двома торговими павільйонами. Аби знайти у ньому місце, люди змушені займати чергу вже з 5 години ранку! Тим, чиї автобуси приїжджають пізніше, доводиться «товктися» біля павільйону, в необладнаних місцях. Під час страйку селяни вирішили порадувати мешканців міста своєю продукцією. Та багатьом з них не вистачило місць для продажу. Так і довелося повертатися з трилітровими банками молока додому. Таке враження, що нікому вже не потрібні молочні ріки!

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Фото автора.

Грабіжники у столітньої бабусі замість грошей знайшли вітальні листівки

Бандитського нападу зазнали столітня жителька Білогірського району разом зі своєю вісімдесятирічною донькою. Двоє молодих негідників, місцевих жителів, уночі проникли до будинку, де жили старенькі. Нещодавно бабуся відзначала свій столітній ювілей, отримала привітання від керівництва району, області і навіть від Президента. Отож непрохані гості мали надію, що разом із вітальними листівками в дім прийшло чимало подарунків та грошей. Коли ж грабіжники пов'язали бабусь та все поперевертали, то знайшли... 71 гривню. А наступного ранку на слід злочинців одразу вийшов собака, який працював у складі слідчо-оперативної групи міліції. Зловмисників затримали.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

ФОТОФАКТ

У центрі Дніпропетровська зносять готель «Центральний».

Фото Миколи М'ЯКШИКОВА (Укрінформ).

Українці більше довіряють лікарям, вчителям і сусідам, аніж політикам

У рейтингу політичних, економічних і соціальних питань, які сьогодні турбують наших громадян, на першому місці — збереження здоров'я. Учора, у Всесвітній день охорони здоров'я, аналітичний центр «Соціоконсалтинг» оприлюднив дані соціологічного дослідження, проведеного в березні цього року на замовлення благодійного фонду «Здоров'я нації».

За словами директора «Соціоконсалтингу» Ірини Демченко, соцопитування населення на тему вітчизняної охорони здоров'я проводить регулярно Держкомстат, але фокусну оцінку системи охорони здоров'я та її реформування провели вперше.

95% опитаних (у дослідженні брали участь 2007 чоловік і 104 лікаря бюджетних установ) заявили, що проблема власного здоров'я для них важливіша, ніж політичні перипетії, вступ до НАТО і навіть виплати компенсацій по внесках Ощадбанку.

— Світ поділяється на пацієнтів і лікарів. Замовляючи це соцдослідження, ми були впевнені, що в шкалі цінностей для більшості людей на першому місці здоров'я. Але здивувало, що лідерами довіри респондентів у нашій країні є медики (58%), педагоги (65%) і... сусіди (51%). А от чиновникам, наприклад, довіряє лише 10% опитаних, — коментує дані опитування засновник фонду «Здоров'я нації» Борис Литовський.

86% медиків, які працюють у бюджетній системі охорони здоров'я, не задоволені своїм соціальним захистом. Для людей у білих халатах принизливо, що їхню працю часто-густо оцінюють цукерками і коньяком, а не адекватною зарплатою. Не в захваті від «конвертованих» медичних послуг і пацієнти. Більш ніж третині респондентів або їхнім родичам було відмовлено в наданні безплатної допомоги в державних медичних установах... Люди змушені платити гроші і «дякувати» лікарям, щоб уникнути таких ситуацій. Так чинять завжди 14% опитаних, інколи — 52%.

У чому єдині і пацієнти, і лікарі, так це в необхідності реформи охорони здоров'я. А для цього потрібні чіткі фінансові розрахунки і єдина стратегія розвитку вітчизняної системи охорони здоров'я, переконаний Борис Литовський. А ще — довірчі відносини між тими, хто одержує медичну допомогу і хто її надає.

Ольга ВІТЕР.

Про спецоперацію столичних правоохоронців не знали ані їх черкаські, ані уманські колеги

У нас ненова рожева мрія — асоційоване членство

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На зміну Євроконституції у грудні минулого року було підписано Лісабонський договір, який ще не пройшов ратифікацію у всіх країнах-членах. Прогнозують, що цей договір набере сили наступного року, а говорити з упевненістю про розширення ЄС до того не можна. Крім того, спільна Європа досі не оговталася від розширення 2004-го та 2007 років. Поєднання так званих старої і нової Європи викрило багато суперечностей між господарями європейського дому.

Проте українське МЗС було не згодне з аргументами Брюсселя і наголошувало на необхідності надати Україні статус асоційованого члена. Українські урядовці так затято вимагають цього статусу, що складається враження: інших проблем у відносинах з ЄС немає. Але насправді їх дуже багато. Візьмемо хоча б виконання Угоди про партнерство та співробітництво між Україною та ЄС, а також План дій Україна—ЄС, який прогнозували виконати до 2008 року, але вже зараз відклали до 2009-го. Чому? Тому що багато завдань (особливо у сфері гармонізації законодавства та його дотримання) залишилися на папері. Досі жоден фахівець з питань євроінтеграції не може сказати, на скільки процентів ми виконали План дій. Бо таких, практичних, оцінок немає. Є лише піарні наміри робити гострі заяви про майбутнє членство. Не хочеться, як кажуть, накаркати, але дозвольте нагадати долю безпідставних прагнень приєднатися до Плану дій щодо членства у НАТО... Хоча не виключено: Франція, яка в другому півріччі головуватиме у ЄС, пообіцяла Україні цей статус — як заохочення — після відмови у Бухаресті. Але чи потрібні нам такі заохочувальні призи?

Тетяна ПАСОВА.

ФОТОФАКТ

У вихідні на центральній площі Кіровограда всі охочі могли зустрітися зі спортсменом-силачем Дмитром Халаджі.

Фото Ігоря ФІЛІПЕНКА (Укрінформ).

Французька влада веде переговори з піратами

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Прибережні води Сомалі — найнебезпечніше у світі місце для мореплавства, з огляду на те, що лише торік пірати захопили там понад 20 суден. І вже з десяток за три місяці нинішнього року. Держави, чиї громадяни потрапляють у полон, найчастіше воліють заплатити від 100 до 700 тисяч доларів викупу, ніж застосовувати до бандитів силові методи. Найчастіше такі вирішення конфліктів не афішують, оскільки вже не раз світова спільнота критикувала таку страусину політику і закликала замість того, щоб відкуповуватися, запровадити патрулювання небезпечних вод міжнародними бригадами.

Нагадаємо, цього разу в момент нападу піратів Le Ponant — яхта класу «люкс» поверталася в порт приписки в Середземне море із Сейшельських островів. Для спостереження за захопленим судном були направлені фрегат французького флоту й військовий вертоліт.

У ніч на понеділок Le Ponant стала на якір поблизу міста Ейл у Сомалі. Міністр інформації самопроголошеної Республіки Пунтленд, на території якої знаходиться Ейл, Абдирахман Мохамед Бангах повідомив, що, за даними місцевої влади, яхту та її екіпаж незабаром удасться визволити. Ейл перебуває на березі Індійського океану за 300 км на північ від столиці Сомалі Могадішо. Неподалік, у районі міста Гараад, розташовано притулок піратів.

Кошти для лікування збиратимуть школярі

Днями в Закарпатській області стартує Всеукраїнська акція «Почуйте всі!». Її мета — допомогти дітям з вадами зору. Триватиме вона з 14 по 20 квітня.

Голова закарпатського штабу Всеукраїнського благодійного фонду «Серце до серця» Оксана Пащак розповіла, що торік у рамках цієї акції в Ужгороді та Мукачевому було зібрано понад 8 500 гривень. На ці кошти закуплено офтальмологічні прилади для обласної та ужгородської дитячих лікарень. Цьогоріч в області сподіваються збільшити цю суму принаймні вдвічі. До акції буде залучено кілька сотень волонтерів. Окрім студентів, ними стануть і школярі.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

Зупинено будівництво на місці старого єврейського кладовища

Вінницька влада видала місцевому БМУ–2 офіційний припис про зупинення будівництва житлового будинку на вулиці Гліба Успенського.

Річ у тім, що міжнародна єврейська організація з Нью-Йорка поширила інформацію про те, що у Вінниці зводять будинок на могилах старого єврейського кладовища. Міський голова Володимир Гройсман вибачився перед організацією та заявив, що «будувати житло на людських кістках — аморально».

— Вочевидь, історичні межі цвинтаря виявилися ширшими, ніж зафіксовано документально, а експертизу провели недбало, — наголосив міський голова і додав, що дозвіл на будівництво було надано на підставі висновків Інституту археології НАН України, в якого не було застережень проти розташування на цій території нового житлового будинку.

Однак під час риття котловану будівельники спершу відкопали могильні плити, а далі наштовхнулися на захоронення.

Обставини ситуації з'ясовує комісія, до участі в якій вінничани запросили представників міжнародної єврейської організації «Asra Kadish». Нагадаємо, що спорудження житла на вулиці Гліба Успенського було заплановано минулого року у зв'язку з необхідністю розселення мешканців двох аварійних будинків, що розташовані неподалік.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

«Майстри» німих телефонів

У Луцьку затримано двох молодиків, які намагались збагатитися за рахунок мідного дроту телефонного кабелю. Останню злочинну операцію вони здійснили минулого тижня, вирізавши понад двісті метрів кабелю. Через це без зв'язку залишилася понад тисяча квартир обласного центру. Щоб відновити роботу телефонної мережі та Інтернету в мікрорайоні, знадобиться щонайменше тиждень.

А от спіймались крадії на банальному. У чергову частину міськвідділу внутрішніх справ зателефонував житель одного із будинків і повідомив, що на галявині двоє хлопців розпалили вогнище. Міліцейський наряд, який прибув на місце, побачив порубані на шматки телефонні лінії, з яких зловмисники обпалювали пластмасову ізоляцію. Побачивши людей у формі, хлопці почали тікати. Одного з них спіймали одразу, інший сховався у хлів, де його й затримали. Крадіями виявились 23-річний Дмитро і 22-річний Андрій. Проти обох порушено кримінальну справу, що передбачає позбавлення волі на строк від п'яти до восьми років.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Собака обеззброїв контрабандиста

Прикордонний наряд під час огляду авто, яке перетинало україно-молдовський кордон, звернув увагу на активну поведінку службового собаки. Він привів прикордонників до схованки, яку обладнав громадянин Молдови в салоні машини. Під передніми сидіннями чотириногий прикордонник виявив у спеціальних портфелях бойовий пістолет і 400 патронів до нього. Тепер контрабандистові доведеться відповідати за всією суворістю українського законодавства.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

ФОТОФАКТ

З 17 лютого (дня оголошення незалежності Косово) в сербському анклаві Стрепце щоденно о 12.44 проходить мітинг протесту.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

СВІТ КОРОТКО

МОЛДОВА

Лідери Молдови і Придністров'я зустрінуться вперше за сім років

Президент Молдови Володимир Воронін і лідер невизнаного Придністров'я Ігор Смирнов домовилися про особисту зустріч для обговорення питань розвитку і зміцнення заходів довіри між Кишиневом і Тирасполем. Домовленості було досягнуто вчора в телефонній розмові між ними. А напередодні президент Молдови повідомив, що експерти розробили пакет документів з придністровського врегулювання, який має бути розглянутий і підписаний у форматі «5+2» (Молдова, Придністров'я, ОБСЄ, Росія, Україна, спостерігачі від США і ЄС). Нагадаємо, Воронін і Смирнов не зустрічалися протягом останніх семи років.

ІЗРАЇЛЬ

Найбільші в історії країни навчання

Ізраїльська Національна служба з надзвичайних ситуацій проводить найбільші в історії держави навчання. У тренувальні заходи залучено всі екстрені служби, що мають стосунок до питань запобігання і ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій. Прем'єр-міністр країни Ехуд Ольмерт відзначив, що заходи не спрямовані на створення напруженості і не мають прихованого підтексту. У перший день навчань представники Національної служби з надзвичайних ситуацій доповіли про можливий напад супротивника. Урядові пропонувалося розглянути ситуацію, у якій бої йдуть відразу на трьох фронтах: на Голанських висотах Ізраїль атакує Сирія, з боку Лівану — «Хізбаллах», на півдні — «Хамас».

ЧОРНОГОРІЯ

Президентом знову обрано Філіпа Вуяновича

На президентських виборах у Чорногорії, що відбулися в неділю, перемогу здобув Філіп Вуянович, якого переобрали главою держави на другий термін. Його основні суперники уже визнали свою поразку. Згідно з попередніми даними, за Вуяновича проголосувало 52,3% виборців за необхідних для перемоги 50%. Перемога підтвердила домінуючі позиції в країні правлячої Демократичної партії соціалістів, у якій переобраний президент обіймає високу посаду.

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ

Прем'єр вирішив причепуритися

Незадоволений своїми фотографіями у ЗМІ, прем'єр-міністр Великобританії Гордон Браун запросив колишнього продюсера BBC Ніколя Бардета, щоб той попрацював над зовнішнім виглядом глави уряду. Нагадаємо, що візажисти і фотографи критикують нинішнього іміджмейкера Брауна. Приміром, днями прем'єр посів третє місце в списку найгірше одягнених людей у Великобританії, за версією журналу GQ. А останній інцидент стався під час зустрічі Гордона Брауна з президентом ПАР Табо Мбекі: у результаті помилки стиліста на чолі прем'єр-міністра з'явилася яскраво-оранжева пляма.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 67 (4317)
ВІВТОРОК, 8 КВІТНЯ 2008

Перший космонавт України Леонід Каденюк написав книгу спогадів про свій космічний політ *(Укрінформ)*

Миколаївський глиноземний завод приєднався до глобального договору ООН щодо збереження довкілля *(Укрінформ)*

ЦІНИ

Річний план з інфляції — за три місяці!

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Найістотніше порівняно з лютим ціни зросли на продукти харчування та безалкогольні напої — 5,6 відсотка. Транспорт подорожчав на 3,5 відсотка. Житло, вода, електроенергія і газ — на 0,9 відсотка.

У річному вимірі (проти березня минулого року) інфляція становить 26,2 відсотка. При цьому ціни на продукти харчування і безалкогольні напої зросли на 40,7, тарифи на транспорті — на 23,2 відсотка, ціни на товари й послуги в сфері охорони здоров'я — на 17,3 відсотка тощо.

Як сказано вище, уряд сподівався цього року втримати інфляцію на рівні менш як 10 відсотків — не судилося. Міністерство фінансів розраховувало, що березень менш відчутно за лютий вдарить по кишенях громадян, — не вийшло. Фундаментальні причини інфляційного сплеску (зростання цін на енергоносії і продовольство) на додачу до специфічних внутрішніх проблем (країна за роки незалежності так і не отримала надійних антиінфляційних заходів через незавершення структурних реформ) уже диктують споживачам неадекватну лінію поведінки. Так, щойно знизилася ціна на цукор в торговельній мережі, деякі супермаркети почали обмежувати його продаж в одні руки, щоб попередити намір покупців «скуповувати, поки дешево». Ніщо так не провокує ажіотажного попиту, як боротьба з ним у такий спосіб!

Сергій МИКОЛАЄВ.

Або голова в кущах, або груди в хрестах

БАЛАНС ТИЖНЯ

* Від початку місяця збільшено розмір мінімальної заробітної плати з 515 до 525 гривень — про невловимі гривеники.

* Боротися з дефіцитом м'яса уряд збирається, активізувавши імпорт і обмеживши експорт, — про роги й копита.

* Фонд держмайна виставив на продаж держпакети шести обленерго — про інфляційний монастир.

Нагадаю, що відповідно до чинного законодавства до кінця року розмір мінімальної заробітної плати піднімуть до 605 гривень. Це підвищить рівень номінальних і вплине на розмір середніх доходів і розмірів пенсій. До слова, з квітня мінімальне значення останніх прирівняно до підвищеного прожиткового мінімуму для непрацездатних — 481 гривня. Але радіти передчасно. Номінальні доходи стрімко роз'їдає інфляційна корозія. Чому олігархи не тримають гроші у вітчизняних комбанках? Вочевидь тому, що не бачать сенсу, оскільки процентні ставки не дають можливості накопичувати гроші — інфляція, панове! Проілюструю підсумками лютого, коли середньорічна інфляція становила майже 22 відсотки, а середні ставки за депозитами не перевищували 15.

Зростання номінальних доходів мало що важить, коли воно не супроводжується зростанням продуктивності праці, а інфляція і податки поглинатимуть зарплатні гривеники й далі. Приймаючи держбюджет на рік нинішній, уряд квапився усім сподобатися. Йому тоді було не до того, щоб знижувати податки, аби підняти реальні доходи населення й погамувати інфляцію. І зараз не до того, бо на часі вживати жорсткі адміністративні контрзаходи, за які ще недавно критикували своїх опонентів. Усім зрозуміло, що, зобов'язавши основних виробників продуктів харчування не підвищувати гуртові ціни до вересня більш як на 10 відсотків, уряд тим само відкладає інфляцію на завтра. Як наслідок, міжнародне рейтингове агентство Standard § Poor's прогнозує, що річна інфляція в Україні сягне 20 відсотків, а єдине, що може послабити інфляційний тиск, — високий врожай. При цьому зазначається: за політику нерозважливого регулювання доходів, а відтак і за проблему інфляції, порівно відповідальні всі політичні сили.

Високі ціни на енергоносії і продовольство — світова тенденція, поза тим за рівнем інфляції ми випереджаємо всі європейські країни. Бо маємо безпрецедентно енерговитратну, монополізовану промисловість та сільське господарство, зарегульоване житлово-комунальне господарство, відсторонену від громадського контролю енергетику. Дотепер ціни й тарифи регулює не ринок, а чиновники й політики. При цьому являючи винятковий плюралізм і стосовно обмежень квот, націнок, рівнів рентабельності, й стосовно того, які, власне, продукти є соціально значущі. Якщо поглянути на список продуктів з адміністративно обмеженою рентабельністю, то, вважай, що такі мало не всі. А якщо подивитися на те, як у нас регулюють оплату праці й соціальні виплати, то виявиться, що ми живемо в країні соціально значущих професій. Пільги на проїзд у громадському транспорті інколи мають ті, хто отримує 30—50 тисяч гривень на місяць! Усе разом генерує потужну хвилю внутрішнього попиту, яка вже розкрутила інфляційну спіраль, а сподівання деяких експертів на те, що висока інфляція логічно знизить рівень попиту і споживання, можуть не справдитися. Експерти вже підтвердили наш ціновий прогноз щодо нафтопродуктів, які знизилися в ціні в середньому за тиждень на 1,2 відсотка: вони дорожчатимуть і в квітні, провокуючи зростання цін на продовольство. Абстрагуємося від специфічних зовнішніх

чинників (на кштал рекордного експортного мита на нафту сусідів) і виявимо істотний вплив на ціноутворення неповерненого вчасно ПДВ, тіньових корупційних схем і, даруйте на слові, рейдерства.

Фундаментальні провокатори подорожчання м'яса слід шукати в іншому — в зниженні поголів'я великої рогатої худоби (за січень— лютий на 10,5 відсотка проти аналогічного періоду минулого року, свиней — на 17,7 відсотка), в гальмуванні імпортних надходжень через високе мито і в зростанні курсу євро. Але за ширмою фундаментальних стоять ті самі брутальні чинники. Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко вже запевнила переробників, що віднайде спосіб завезти 350 тисяч тонн м'яса без мита. І раптом читаю в Інтернеті: готується рішення... заборонити експорт м'ясопродукції до Росії. Скажу прямо, якби почув про це на день раніше, то сприйняв би за першоквітневий жарт. Адже, хто не пам'ятає, скільки мільйонів гривень було втрачено, щоб відновити експорт м'ясомолочної продукції після кризи 2006 року — це, по-перше. Навіщо забороняти вивезення замороженого м'яса, якщо на внутрішньому ринку переробляють охолоджене — по-друге. Як бути з принципами СОТ, котрі передбачають вільний доступ до продовольчих ринків, — по-третє. Зважаючи на те, що ринок переповнений контрабандною і сірою сировиною, списую це на вигадку якоїсь контори «Роги й копита»?! Саме так і розцінюють цю «сенсацію» в МінАПК. Поза тим м'ясна сировина подорожчала удвічі за лічені місяці.

Вищезгадане рейтингове агентство вже прогнозує зростання ВВП в Україні цьогоріч на 5,4 відсотка, спираючись на економічно вмотивовані чинники: глобальне скорочення банківського кредитування, новий виток газових тарифів, гіпотетичне можливе зниження цін на метал. Поза сумнівом, уряд усе це враховує, а відтак уже невдовзі Мінфін запропонує істотне скорочення державних видатків і більш рішучу програму приватизації, яку ніяк не знімуть з гальм. Фонд держмайна цього тижня виставив на продаж держпакети акцій шести обленерго, причому два з них («Прикарпаття» і «Сумиобленерго») продаватимуть разом із земельними ділянками в приміщенні головного приватизаційного відомства, але через біржі. У намірах організаторів виручити 2—3 мільярди гривень. Одразу скажу, що з огляду на прогнози цін на енергоносії можна розраховувати і на більше. Але, по-перше, за ці активи поведуть боротьбу олігархи першого ешелону, яким пальця в рота не клади. По-друге, ще невідомо, як Президент країни поставиться до такого підходу до роздержавлення обленерго. Зрештою, результативність торгів не зменшить вартості електроенергії для споживачів, оскільки творчість монополістів у наданні їм платних послуг таки невичерпна. Серед тижня АМКУ оштрафував ВАТ «Запоріжжяобленерго» на 25 тисяч гривень. З'ясувалося, торгували послугами, які вже були включені в тариф на доставку електроенергії. І ще. Приватизаційна виручка, якої в першому кварталі кіт наплакав, має стати джерелом подальших виплат часткових компенсацій вкладникам колишнього Ощадбанку СРСР. Отже, не виключено, що опосередковано саме вона підведе уряд під монастир. Цього разу — під інфляційний.

Сергій ВЛАД.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Верховна Рада України з глибоким сумом сповіщає про передчасну смерть на 59-му році життя першого заступника Голови Рахункової палати України, заслуженого економіста України

ПЕРШИНА Володимира Леонідовича

та висловлює щирі співчуття рідним і близьким покійного.

Голова Верховної Ради України Арсеній ЯЦЕНЮК,
керівник апарату Верховної Ради України Валентин ЗАЙЧУК.

ПЕРШИН ВОЛОДИМИР ЛЕОНІДОВИЧ

6 квітня на п'ятдесят дев'ятому році раптово обірвалося життя заслуженого економіста України, першого заступника Голови Рахункової палати Першина Володимира Леонідовича.

Першин В. Л. народився 15 лютого 1950 року в місті Луганську. Закінчив Ворошиловградський сільськогосподарський інститут. Після закінчення інституту працював у Ворошиловградських облфінвідділі, обласному контрольно-ревізійному управлінні, обкомі Компартії України. Згодом зарекомендував себе кваліфікованим організатором і спеціалістом, наполегливо й плідно реалізовуючи державну економічну політику на відповідальних посадах у ЦК Компартії України, Міністерстві економіки України, Кабінеті Міністрів України. Першин В. Л. працював заступником міністра фінансів, заступником міністра Кабінету Міністрів України, керівником Головного контрольного управління адміністрації Президента України, державним секретарем Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України, першим заступником міністра економіки та з питань європейської інтеграції.

Нагороджений Почесними грамотами Кабінету Міністрів (2004 р.), Рахункової палати (2005 р.) та Верховної Ради (2006 р.).

Висловлюючи щире співчуття рідним, близьким та друзям покійного, упевнені, що світла пам'ять про Володимира Леонідовича, його яскравий трудовий та життєвий шлях назавжди збережеться в серцях усіх, хто його знав та працював з ним.

Голова Рахункової палати В. К. СИМОНЕНКО,
члени Колегії Рахункової палати,
співробітники Рахункової палати.

Підводний мисливець урятував трьох рибалок

Запоріжець, майстер спорту Євген Рубєжин, який понад 14 років займається підводним полюванням, під час стихії без сторонньої допомоги врятував трьох нерозсудливих рибалок.

Того дня на Дніпрі поблизу села Канівське він разом з товаришем випробовував нові гідрокостюми. Погода швидко мінялася, й ось-ось на річці мала розігратися буря. Його здивували рибалки, котрі ловили рибу з човна майже на самісінькому фарватері. Подумав, що з таким вітром розумні люди не змагаються. В якусь мить налетів шквал і перекинув човен. Не гаючись, спортсмен-підводник зв'язався через мобільний телефон з директором розташованої неподалік турбази, але, як на біду, там не було човна. Тоді він попросив свою дружину викликати рятувальників, а сам, надівши гідрокостюм, з двома надувними сигнальними буями кинувся у воду. Відстань, яка від берега до потерпілих сягала 350 — 400 метрів, проплив за декілька хвилин. Потопаючим, котрі перебували в шоковому стані, крикнув, щоб не панікували і хапалися за буї. А потім, коли вляглося хвилювання, зізнався: сам не дуже вірив, що зможе дотягти до берега трьох дорослих чоловіків у намоклому одязі. На березі постраждалим спортсмени турбази й чергова допомоги закутатися в теплий одяг, напоїли їх гарячим чаєм. Євген, переконавшись, що все гаразд, поїхав додому. За цей сміливий учинок рятувальник, окрім подяки врятованих, отримав подарунок із символікою МНС України.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

Президентові України Віктору Ющенку, Прем'єр-міністрові України Юлії Тимошенко, Голові Верховної Ради Арсенію Яценюку, секретареві РНБО Раїсі Богатирьовій, в. о. голови Служби безпеки України Валентинові Наливайченку, міністрові внутрішніх справ Юрію Луценку

Безпрецедентний факт!

Рейдерське захоплення ВАТ «Електроприлад» (м. Київ) на підставі документів, що не відповідають протоколу загальних зборів акціонерів ВАТ «Електроприлад» від 7 лютого 2008 року. Працівники та акціонери заводу звертаються до органів державної влади з приводу надзвичайної ситуації, що склалася на підприємстві з виробництва високотехнологічних приладів.

Ми вимагаємо вжити заходів із припинення незаконних дій, порушити кримінальну справу проти організаторів рейдерського свавілля, організувати охорону голови правління ВАТ «Електроприлад» Ю. Кисляківського, захистити працівників заводу від застосування проти них фізичної сили та зброї, вжити заходів зі збереження заводських матеріальних цінностей, внести зміни до чинного законодавства для запобігання подібних ситуацій на інших стратегічно важливих для держави підприємствах.

Працівники та акціонери ВАТ «Електроприлад».

Магічні символи великоднього яйця

Одне з найбільших і світлих християнських свят — Великдень. Головними атрибутами святкового великоднього столу є паски і писанки.

У столичному музеї Українського народно-декоративного мистецтва зберігається більш як три тисячі писанок з візерунками, властивими різним регіонам України, унікальні твори мистецтва з безліччю квітів і витонченою технікою виконання.

Уже традиційно в музеї відбуваються майстер-класи мистецтва розпису великоднього яйця.

— Найголовніше у візерунку, щоб він ніс тільки позитивне значення, — каже старший науковий співробітник науково-освітнього відділу Ольга Дудар. — Адже яйце — символ народження, джерело життя, весняного пробудження природи. З давніх часів магічні символи, нанесені на яйці, несли в собі душевний стан людини, її мрії і бажання. У нас був випадок, коли один хлопчик на яйці малював танк, і коли він був майже готовий, яйце лопнуло. Тому головне в малюнку — доброта і чисті, світлі помисли.

Щораз на наші майстер-класи приходять 20—30 людей, іноді цілими родинами. Кілька годин наполегливої праці, і в їхніх руках розцвітають усіма кольорами веселки з вигадливими візерунками власні писанки. А їх обличчя сяють від щастя. Радіємо і ми, адже в їх посмішках є частичка і нашої праці.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

На знімках: перша писанка Олексіяі; в майстер-клас.

Фото автора.

Радість сироті на Великдень

Громадська організація «Братерство сиріт» закликала сім'ї Тернопільщини прийняти на Великдень вихованців дитячих будинків і подарувати їм радість свята. Але дітей віддадуть не кожному. Для цього в сім'ї мають бути відповідні житлові умови, телефон, потрібні також характеристика з місця роботи, рекомендаційний лист сільської ради чи церковної громади. У «Братерстві сиріт» вже зареєструвалося чимало бажаючих взяти на свята дитину-сироту або й кількох, якщо це братики й сестрички. Організатори акції «Подаруйте радість дитині на Великдень у родині» сподіваються, що всі сироти на Великдень знайдуть родинний затишок і тепло.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Якщо відмовляють у реєстрації,

або Як уникнути проблем в держадміністрації

Я — ПІДПРИЄМЕЦЬ

Якщо ви вирішили зайнятись підприємництвом, потрібно зважити багато питань, визначитися — чим будете займатись і як. Почати треба з легалізації власного бізнесу — державної реєстрації. Але часто можуть виникнути проблеми. Що в такому разі робити і як діяти, про це піде мова далі.

Перш за все реєстрація фізичних осіб — підприємців відбувається в місцевій державній адміністрації за місцем проживання, до якої необхідно подати такі документи:

- заповнену реєстраційну картку на проведення державної реєстрації фізичної особи — підприємця;
- копію довідки про присвоєння ідентифікаційного коду;
- документ, що підтверджує внесення реєстраційного збору за проведення державної реєстрації фізичної особи — підприємця (копія квитанції, виданої банком, або копія платіжного доручення з позначкою банку).

Документи можуть подаватись особисто або надсилатися рекомендованим листом з описом вкладення. Якщо документи подаються особисто, то потрібно пред'являти також паспорт.

Що стосується оформлення документів, то вони викладаються державною мовою; реєстраційна картка заповнюється машинодруком або від руки друкованими літерами, а якщо вони надсилаються листом, то підпис на реєстраційній картці повинен бути нотаріально посвідченим.

Варто наголосити, що державний реєстратор не має права вимагати додаткові документи для проведення реєстрації, про що зазначено в статті 42 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців».

При заповненні реєстраційної картки зверніть увагу на види діяльності: по можливості варто вказати декілька, якими ви плануєте або можете займатись в майбутньому. У разі зміни профілю діяльності не буде необхідності вносити зміни до реєстраційних документів. Уважно записуйте шифр виду діяльності, щоб не помилитися.

Якщо ви все зробили правильно, подали всі необхідні документи, то через декілька днів уже отримаєте свідоцтво про реєстрацію фізичної особи — підприємця.

Проте не всім щастить одразу отримати свідоцтво, деякі замість нього отримують відмову. Що робити в таких випадках і за яких обставин можуть відмовити у реєстрації?

Залишити документи без розгляду державний реєстратор може тільки в певних визначених випадках: якщо 1) документи подані за неналежним місцем, тобто не за місцем проживання особи, 2) вони викладені не державною мовою, реєстраційна картка заповнена не машинодруком або від руки друкованими літерами, або ж підпис особи на картці не посвідчений нотаріально (при поштовому надсиланні документів), 3) не всі документи подані.

В такому разі заявнику в день подання документів видається спеціальне повідомлення із зазначення причини залишення без розгляду та повертаються документи.

В такому випадку необхідно просто виправити вказані недоліки і знову подати документи, що дозволяється законом.

А якщо відмовили в реєстрації? Законом визначені виняткові підстави для відмови. Ними є: невідповідність відомостей в картці відомостям, що містяться в інших документах; обмеження на зайняття підприємницькою діяльністю, встановлені законом щодо заявника; наявність в Єдиному державному реєстрі запису, що заявник є підприємцем. З інших підстав відмова не дозволяється. У разі відмови вам протягом двох днів має бути передано повідомлення із зазначенням підстави та документи, що були подані.

Як діяти в такій ситуації? Якщо ви згодні з причиною відмови, можна виправити недоліки, що були допущені, й знову подати документи на реєстрацію в загальному порядку. А якщо відмова, на вашу думку, є безпідставною, потрібно оскаржити дане рішення в суді.

Ігор САНДУГЕЙ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ПРОДОВЖУЮЧИ ТЕМУ

Хто не заховався...

Критичні виступи «Голосу України» стосовно вакханалії на сумських дорогах з вини місцевих перевізників дістали схвальні відгуки і в більшості сумчан, і в деяких державних установ, зокрема, територіального відділення Антимонопольного комітету України в Сумській області.

Хоча пристрасті навколо пасажироперевезень дещо вщухли, а перевізники значно присміріли, «розбір польотів» триває. З подачі територіального відділення АМК порушено чотири кримінальні справи за ознаками антиконкурентних узгоджених дій з боку деяких перевізників. Працівниками Антимонопольного комітету було доведено, що кілька сумських транспортних підприємців самовільно, без погодження з міськвиконкомом, збільшили вартість перевезень пасажирів у півтора разу — з 1 до 1,5 гривні. За цим фактом нині триває слідство.

Пов'язаний із сумськими маршрутками скандал вийшов далеко за межі регіону і перестав бути суто місцевим. Нині справа перебуває на контролі Антимонопольного комітету України. Зі своїми висновками і пропозиціями щодо врегулювання проблеми в масштабах держави столичне відомство звернулося до Кабінету Міністрів України.

Одна з проблем — тіньові схеми, які діють на ринку маршрутних пасажироперевезень, внаслідок яких бюджет недоотримує значної суми коштів. Оскільки маршрутками перевозять пасажирів без квитків, неможливо економічно обґрунтувати тарифи. Цим і користуються більшість перевізників для завищення вартості проїзду. Суми доходів і витрат, занесені деякими з них до книги обліку, у четверо відрізнялись від даних, отриманих під час перевірок фахівцями Антимонопольного комітету.

Перевірками також встановлено чимало фактів порушень перевізниками законів України, стосовно сплати податків, функціонування транспорту та захисту прав споживачів. Ці масові порушення вже зафіксовані у десяти(!) регіонах України. Сумщина у цьому відношенні впевнено утримує «лідируюче» становище. Якщо в Києві нині розслідують роботу чотирьох перевізників, у Львівській області — сімнадцяти, то на Сумщині під «ковпаком» фіскальних органів перебуває 34(!) перевізники.

«Голос України» й надалі відслідковуватиме ситуацію з маршрутними перевезеннями не лише на Сумщині, а й в решті регіонів України та інформуватиме про неї своїх читачів. Оскільки ціла низка проблем, передусім пов'язаних з безпекою і здоров'ям пасажирів, залишилася і, схоже, розв'язувати їх ніхто не думає.

Так у матеріалі «Дияволи» на дорогах», вміщеному у «Голосі України» 19 березня цього року, йшлося про те, що в гонитві за зайвою копійкою переважна більшість перевізників всупереч чинному законодавству зобов'язує працювати водіїв маршруток по 15—16 годин щоденно! Кримінал та й годі. З огляду на цей та інші факти, наведені у вищезгаданому і попередніх матеріалах, газета звернулася з проханням до Генпрокуратури та Міністерства внутрішніх справ з проханням вжити термінових заходів та покласти край свавіллю перевізників на шляхах України. Тим паче, що «ударні» методи двозмінки» успішно освоєні абсолютною більшістю українських міських перевізників. Але враження таке, що там переймаються «турботою» про життя співвітчизників лише з трибун та перед теле- і кінокамерами...

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Міністр оборони Юрій ЄХАНУРОВ планує підписати в Алжирі міжурядову угоду про військово-технічне співробітництво *(Укрінформ)*

Упродовж минулого тижня в країні порушено 757 кримінальних справ за злочини, скоєні в економічній сфері *(Укрінформ)*

РЕГІОНИ

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Там, де має стояти пам'ятник Шевченку, — лише камінь

У це важко повірити, але Івано-Франківськ нині залишається чи не єдиним обласним центром України, де нема пам'ятника Тарасові Шевченку. І цього разу чергову річницю з дня народження Кобзаря громадськість зустрічала біля скромного погруддя поета, розміщеного в закутку міського парку культури і відпочинку.

Тим часом неподалік, на центральній алеї цього само парку, вже давно позеленів камінь з написом, що на цьому місці буде встановлено пам'ятник Шевченку. Камінь було урочисто закладено ще 2001 року. Однак тоді прикарпатці почали сперечатися, чи вдало вибрали місце для монумента. Дискусії перемістилися на шпальти місцевих газет і велися, допоки не вичерпався азарт. А далі життя увійшло в свої береги, і лише під час Шевченківських днів жителі обласного центру, проходячи повз оброслий мохом камінь, згадують, що так і не виконали своєї обіцянки.

Нещодавно голова облдержадміністрації Микола Палійчук пообіцяв, що наступні роковини поета іванофранківці святкуватимуть біля гідного Кобзаря пам'ятника.

Дарина НАЗАРЧУК.

ПОЛТАВА

Водії калічать пасажирів

Не таємниця, що інколи перевізники грубо поводяться з пасажирами. Утім, до словесних образ люди вже звикли, а от щоб отримувати переломи та закриті черепно-мозкові травми, то такого ще не було. Та нещодавно у Полтаві водій «Богдана», очевидно, так поспішав, що не помітив 73-річної пасажирки, яка не встигла сісти в автобус. У результаті жінці защемило дверцятами руку, а потім вона ще й упала. Пенсіонерка опинилася на лікарняному ліжку з переломом правої ноги.

Інша подібна пригода трапилася у вечірній час на одній з центральних вулиць Полтави. Водій тролейбуса розпочав рух, не переконавшись, що двері зачинені. Через що одна 70-річна пасажирка випала з задніх дверей. Потерпілу відправили прямісінько в лікарню, де медики констатували закриту черепно-мозкову травму.

В обох випадках водії були тверезі. Але безвідповідальне ставлення до роботи ледь не коштувало пенсіонеркам життя.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

За порятунок має боротися держава

Джарилгацька затока Чорного моря — унікальна міжнародна оздоровниця

Йдеться про невелике унікальне курортне містечко, ім'я якому — Скадовськ. Воно має специфічні природні умови, що істотно відрізняють його від інших причорноморських курортів Одеси, Криму. Мало того, уже доведено (є наукове тому підтвердження), що у Світовому океані немає другого такого лікувального курорту за природними умовами і особливо складом води.

Ще в довоєнний час у Скадовську був дитячий кістковотуберкульозний санаторій на самісінькому березі моря. З чиєїсь ініціативи його було переведено до Євпаторії ще в 60-ті роки минулого сторіччя. Але, на жаль, води Чорного моря в районі Євпаторії не мають тих цілющих властивостей, якими наділила природа води нашої Джарилгацької затоки. Адже температура води в нас у літній період доходить до +33—37 градусів за Цельсієм. Джарилгацька затока Чорного моря має служити українському народові — як одна з основних лікувально-оздоровчих зон Чорного моря.

Перший, хто зобов'язаний боротися за порятунок Джарилгацької затоки Чорного моря й острова Джарилгач, — це Міністерство охорони здоров'я України, на благо українського народу.

Після чорнобильських подій за рішенням ще союзного уряду в Скадовську мали побудувати реабілітаційний центр для дітей і дорослих, потерпілих від чорнобильської катастрофи. Проект цього центру розробляла Німеччина за участю фахівців Скадовського морського торговельного порту. Матеріали з розробки проекту є, потрібно все реанімувати, доробити і, нарешті, на рівні держави почати його здійснення. Тоді не буде потреби в дорогому лікуванні жертв Чорнобиля на Кубі, коли ми в себе на Батьківщині матимемо таку чудову оздоровницю. На нашому курорті ми зможемо оздоровлювати не тільки жителів України, які сьогодні мешкають в районі чорнобильської зони, а також білорусів, росіян, потерпілих від чорнобильської катастрофи. Але після розпаду Союзу це питання відпало, однак проблема лікування й оздоровлення жертв Чорнобиля залишається актуальною й сьогодні.

Нині у Верховній Раді України перебуває на розгляді пакет законопроектів про скадовську оздоровницю, з метою надати Скадовську статус дитячого курорту. Але позитивний результат буде лише в тому разі, якщо вирішиться доля Скадовського морського торговельного порту.

Скадовський морський торговельний порт з вересня 1995 року — міжнародний, необхідно перенести в район Каржинських островів, максимально до краю острова Джарилгач, на межу Джарилгацької та Каркінітської заток, обходячи землі, що прилягають до моря, і об'єднати порт із морським портопунктом Хорли. Це дає можливість підвести залізницю, про будівництво якої мріяло не одне покоління інженерів. Підведення залізниці дасть змогу з'єднати Скадовську курортну зону зі всіма областями України, що дуже важливо і необхідно зробити з економічної точки зору. Це вирішить і низку екологічних проблем.

Адже сьогодні наявні підхідні канали й акваторія порту — в надзвичайно складному стані. Не можна виконувати ремонтночерпальні роботи з тієї простої причини, що в затоці скидання відходів від черпання немає потрібних ділянок, а точніше — глибинних місць для скидання. Більш ніж за сто років існування порту колишні ділянки для скидання, що були визначені ще засновником порту і міста Сергієм Балтазаровичем Скадовським, вже давно всі використані, а інших ділянок у затоці немає. Під час останнього чищення підхідного каналу й акваторії порту всі наявні скидання від черпання опинилися на території пляжної зони. Якимсь дивом усі обійшлося благополучно, а могла бути екологічна катастрофа для вод затоки і міських пляжів. Як то кажуть, Бог врятував. І я, як фахівець, що пропрацював у порту більше сорока років, маю акцентувати увагу на тому, що скидання відходів від черпання необхідно винести у відкрите море на відповідні глибини — на відстань більш як 20 миль від міста.

Отже, поки доля порту не буде вирішена, — не бачити нам державного курорту, і передусім — дитячого.

Сьогодні санітарно-епідеміологічні служби міста не мають права більше дозволяти порту його діяльність зі скидання відходів від черпання підхідного каналу й акваторії порту в затоці до тих пір, поки не буде визначено місце скидання у відкритому морі й узаконено відповідно до існуючих вимог. Порт реально має бути винесений, а Джарилгацька затока прийме на себе роль усеукраїнської, а в перспективі унікальної міжнародної оздоровниці. Акваторію порту, що звільнилася, слід використовувати для стоянки і збереження яхт, тому що акваторія Джарилгацької затоки — чудове місце для розвитку різних видів вітрильного спорту, а це колосальні надходження в бюджет міста. Зручнішого місця для розвитку видів вітрильного спорту і проведення міжнародних змагань в Україні немає.

Ще в період моєї депутатської діяльності (депутат Верховної Ради першого скликання) порушувалося питання про Скадовськ як про регіон «вільної економічної зони», а також про можливість і необхідність інвестиційних вкладень і особливо представниками держав (передусім СНД і країн, чиї представництва є в Україні).

Ініціатором був Посол США в Україні пан Вільям Міллер, котрий особисто побажав побачити наш курорт і був здивований та зачарований Скадовськом. Він запропонував будівництво баз відпочинку вихідного дня, що функціонуватимуть цілорічно, для дипломатичних працівників країн, акредитованих в Україні. Кожна база відпочинку має функціонувати увесь рік, а лікувальні води Джарилгацької затоки слід використовувати в критих басейнах. Замість цього він запропонував (з відома і згоди українського уряду) побудувати першокласний аеропорт у 20-ти кілометрах від Скадовська; розгорнути будівництво міні-заводів, що переробляють сільгосппродукцію нашого багатого краю для забезпечення всіх оздоровниць.

Крім Джарилгацької затоки у нас є ще одна унікальна визначна місцевість — заповідний острів Джарилгач, периметр якого становить більше 100 км. Його омивають з однієї сторони води Джарилгацької, а з другої — Каркінітської заток і відкритого Чорного моря. Ця екзотична оздоровча зона з усіма необхідними умовами для відпочинку дітей, людей будь-якого віку і всіх бажаючих оздоровитися. Води, що омивають цей острів, — екологічно чисті, тому що острів знаходиться далеко від великих промислових об'єктів.

Скадовськ має бути містом курортної індустрії світового масштабу, що розвивається. Сьогодні це столиця всеукраїнських дитячих Чорноморських ігор і вона може бути міжнародним курортом, передусім дитячим, а також столицею розвитку різних видів вітрильного спорту. Наш курорт є національним надбанням народу і держави, тому приватного інтересу в розв'язанні цих проблем не має бути. Потрібен твердий контроль з боку держави за стабільними потоками коштів від діяльності курорту до бюджету країни.

У вересні 2007 року в Скадовську відбувалася XII міжнародна науково-практична конференція «Проблеми і перспективи інноваційного розвитку економіки нашого краю», де про питання інвестиційних програм йшлося на найвищому рівні. Тільки інтерес і підтримка держави в розв'язанні усіх перерахованих вище проблем створять на нашій планеті ще один неповторний, божественний куточок щастя, здоров'я і радості для всіх майбутніх поколінь.

Іван БОКША,

народний депутат України першого скликання, заслужений працівник транспорту України, 41 рік пропрацював у Скадовському морському торговельному порту, з них 31 рік — його начальником.

Свято народної творчості

ПРОФСПІЛКИ

Наприкінці березня серед колективів профспілки працівників державних установ за безпосередньої участі працівників та службовців вищих органів влади столиці та держави міським комітетом організовано та проведено конкурс художньої самодіяльності. Символічно, що цей захід відбувся 27 березня — в Міжнародний день театру.

Учасників конкурсу та численних вболівальників радо прийняв великий зал у будинку Федерації профспілок України, що розташований у центрі столиці. Було запрошено кращі аматорські творчі колективи профспілки.

Активну участь у конкурсі взяли працівники Головного управління МВС України в м. Києві (голова профорганізації — П. Васюк), Київської міської державної адміністрації (голова — В. Белей), Національного космічного агентства України (голова профкому — О. Платонова), Національної акціонерної страхової компанії «Оранта» (голова — Н. Лазаренко, Головного управління соціального захисту КМДА (голова — Л. Борисюк), ЗАТ «Президент-готель «Київський» (голова — О. Чмут), Готельний комплекс «Либідь» (голова — О. Пироженко), Державної прикордонної служби України (голова — А. Птиця), Служби безпеки України (голова — М. Лисцев), Державного підприємства «Управління з експлуатації майнового комплексу» Міністерства фінансів України (голова профкому — Р. Гуменюк) та Моторного (транспортного) страхового бюро України (голова — Т. Ушневич).

Конкурсанти виступали в десяти номінаціях, серед яких: «Народна пісня», «Естрадна пісня», «Хореографія», «Хорові співи», «Поетичне слово», «Інструментальна музика», «Авторська поезія», «Авторська пісня», «Гумор та сатира», «Театрально-сценічне мистецтво».

Аматорськими колективами було представлено яскраве розмаїття творчих доробок. У програмі конкурсу звучали українські та зарубіжні народні пісні, авторські твори відомих українських пісенників та поетів, а також вірші та пісні, створені самими членами профспілки. Глядачі мали можливість почути гуморески Павла Глазового, вірші Ліни Костенко, пісні на слова Миколи Луківа, Миколи Сингаївського та Юрія Рибчинського. В окремій номінації «Естрадна пісня» члени профспілки демонстрували відмінне виконання популярних пісень українських та зарубіжних виконавців, серед яких «Вальс-бостон» О. Розенбаума, «Одолжила» — з репертуару Таїсії Повалій, «Я остаюсь» — група «Город 312» та інші.

Кожного учасника відзначено Почесними дипломами лауреатів, а переможців — грошовими преміями.

Учасниками конкурсу стали понад 150 членів профспілки, виступи яких спостерігали та активно підтримували близько 400 колег, друзів та рідних.

Усі присутні отримали запал гарного та бадьорого настрою, а огляд-конкурс, безперечно, перетворився на справжнє свято народної творчості.

Профспілка працівників державних установ міста Києва щиро вдячна своїм членам за активність та творчий запал. Ми впевнені, що подібні заходи дадуть можливість не тільки якісно відпочивати, а й спонукатимуть працівників та службовців на натхненну та плідну працю.

Віталій ПОЧТОВИЙ,

голова Профспілки працівників державних установ міста Києва.

Безвідповідальне ставлення до роботи ледь не коштувало пенсіонеркам життя

Над прірвою,

або Якщо так роздаватимете землю, то помрете з голоду

ТОЧКА ЗОРУ

Досвідчений господарник, кандидат біологічних наук, у минулому науковець Мирон Василів розмірковує над помилками, яких припустилися «великі реформатори» на селі упродовж років нашої незалежності. Їхні «реформи» в аграрному секторі завдали нищівного удару не лише народногосподарському комплексу держави. Вони призвели до страшного зубожіння сільського населення. «Приїдьте, чиновники з Києва, зазирніть у ті домівки, в яких ще жевріє життя, і переконаєтеся, що я пишу правду, — йдеться в листі пана Василіва до редакції. — Якось я навідався до багатодітних родин, а покидав їхні оселі зі сльозами на очах. До яких злиднів довели народ України без війни і землетрусу!..»

Керівник сільгосппідприємства АРЧІ, що в Козятинському районі на Вінниччині, Мирон Василів не на словах, а на ділі доводить, що наші родючі землі можуть зробити людей багатими. За умови, якщо буде застосовано наукові технології землекористування. Коли два роки тому він очолив господарство, воно було банкрутом. А вже за підсумками 2007-го чистий прибуток становив майже 7 мільйонів гривень!

Хазяйнуємо некваліфіковано і хаотично

Хочу з відкритим серцем дати об'єктивну оцінку сучасного стану нашого АПК. Бо не можу далі мовчати, спостерігаючи, як зубожіє народ, падає його життєвий рівень, розвалюється економіка загалом і на селі зокрема. Мовчати, дивлячись на те, як масово вимирає сільське населення, — злочинно. Усе це результат некваліфікованого, некомпетентного, зрештою, хаотичного проведення приватизації колективної та державної власності, що призвело до розкрадання і знищення народного добра, створеного багатьма поколіннями селян. На сьогодні також втрачено найдорожче — трудові колективи, висококваліфікованих фахівців.

Беру на себе сміливість стверджувати, що в державі дотепер не розроблено структуру народногосподарського комплексу залежно від економічних та грунтово-кліматичних зон регіонів. Курс на приватизацію і реформи — правильний, але суспільно-політична сутність реформ — відсутня. Ми хаотично і неграмотно приватизуємо народногосподарські об'єкти, суспільну власність. До чого призвів такий хаос? До майже цілковитого розвалу економіки та знищення інфраструктури на селі, до злиднів, безробіття, занепаду соціальної сфери, припинення будівництва та ремонту шкіл, дитсадків, клубів, бібліотек, газо- та водогонів, доріг і, наголошую, до скасування безкоштовного харчування дітей у школах та дитсадках, допомоги престарілим та багатодітним.

Що треба було зробити?

На базі колгоспів і радгоспів створити на приватній основі агрокомбінати, агрофірми, кооперативи та акціонерні товариства. Видати селянам єдині акції на майно підприємств переробної галузі, міжколгоспних будівельних організацій, сільгосптехніки, колгоспів та радгоспів, заготівельних структур. Такі агроформування із своїми банками і ринковими структурами могли б давати найдешевшу в Європі продукцію.

На моє запитання, як можна раціонально трансформувати колгоспи і радгоспи у приватні структури, професор з Німеччини відповів: «Ви щасливі, що у вас об'єднані землі. На цих площах можна мати найефективніші агроформування, які забезпечать раціональне використання прогресивної, високопродуктивної техніки, сортів, тварин, приміщень, біотехнологій... Ви зможете давати на ринок найдешевшу продукцію і нагодувати половину Європи. Ми вас боїмося! А якщо будете роздавати землю, як це почали робити, то помрете з голоду!».

Навіщо ми продовжуємо «клепати» комбайн «Славутич», якщо він недосконалий і морально застарів?

А що зроблено?

Безсистемно роздано землі, розірвано технологічні зв'язки, знищено основні засоби виробництва, ліквідовано насінницькі та племінні господарства, бази сільської механізації, будівництва, переробки продукції. На жаль, найближчим часом відновити їх навряд чи вдасться.

Уже вирізано мільйони голів ВРХ, свиней, майже знищено вівчарство, а м'ясні вироби завозять з-за кордону за валюту.

Усе це призвело до різкого погіршення фізіологічних норм харчування і передчасного вимирання населення. За роки незалежності споживання на душу населення молока та м'яса скоротилося вдвічі, а картоплі та хліба зросло у стільки ж.

У Данії на 5 мільйонів населення утримують 27 мільйонів голів свиней, а в Україні на 46 мільйонів населення — лише 7 мільйонів голів. І все це робити під керівництвом «великих аграрників» держави, зокрема, чиновників з уряду, МінАП, Академії аграрних наук, Інституту економіки імені Шліхтера тощо.

Дипломований спеціаліст, претендент на посаду зоотехніка на запитання, в якому віці починається запліднення свиноматки, відповів: «У 16 років(!?)». Насправді — у дев'ять місяців.

Хто бачив в об'єднаній Європі корову в населеному пункті

Чиновники, зокрема на місцях, нині плещуть в долоні з приводу збільшення поголів'я худоби в особистих господарствах селян. Від такого не радіти — плакати треба. Бо це, на мою думку, злочин перед людьми, яких довели до такого стану.

Села України густо забудовані. Гноївки, нечистоти, інші відходи потрапляють у криниці, річки. Крім того, села захаращуються, в них панує антисанітарія, лікарі фіксують випадки інфекційних хвороб, отруєння людей. У результаті — поширення епідемії туберкульозу, зростання захворювань через вплив на людину паразитів та глистів. Хто раніше міг подумати, що смертність від туберкульозу в селі може бути вища, ніж у містах. Так воно нині є.

Ніде в об'єднаній Європі худоба не утримується в населеному пункті. Фермер зі своїм стадом далеко від села. Там є відповідні санітарні норми на утримання тварин. Бо там піклуються про людей. У нас цього ніхто не помічає: ні владні структури, ні санітарно-екологічні служби, а критична маса нечистот та джерел поширення хвороб стає дедалі більша.

У нас немає бази для фермерства

Кадри масових професій на селі нині у великому дефіциті. У семи селах, на землях яких розташоване наше господарство, не можна підібрати двох молодих хлопців, щоб направити на навчання на курси механізаторів. І це за умови, що зарплата під час виробничого сезону становить 3—3,5 тисячі гривень на місяць.

Ми повинні відверто визнати: за таких умов існування фермерських господарств неможливе. Поки тривало інтенсивне розкрадання колишніх колгоспів, фермерство ще якось розвивалося. Нині в колгоспах вже немає що красти. Немає й бази для фермерських господарств. Тому трудові затрати на одиницю продукції в селянських спілках і фермерських господарствах перевищують нормативи у 15—20 разів. А затрати кормів — у 2—3 рази. Виробництво продукції у фермерів переважно збиткове. За такої продуктивності праці, а це основний економічний показник у всіх країнах світу, наша продукція ніколи не буде конкурентоспроможною на ринках Європи. Вступ до СОТ стане катастрофою для фермерських господарств.

У семи селах не вдалося підібрати двох хлопців, щоб направити на навчання на курси механізаторів.

Інша справа великі господарства, як наше, наприклад. Два роки тому його довели до банкрутства. Але нові власники підняли сільгосппідприємство АРЧІ з колін. За підсумками 2007 року рентабельність виробництва перевищила показник у 40 відсотків. Чистий прибуток становив майже 7 мільйонів гривень.

Великим гальмом у розвитку села, на мою думку, є низький рівень кваліфікації та професійних знань спеціалістів. Мені довелося запросити на роботу зооінженера. Під час співбесіди з ним, дипломованим спеціалістом з вищою освітою, я запитав тактовно, в якому віці запліднюють свиноматок. Відповідь спантеличила мене. Стало прикро не лише за співрозмовника, а й за вуз, який видає диплом неграмотним спеціалістам. Претендент на посаду зоотехніка стверджував, що запліднюють свиноматок аж у 16 років. Насправді це робиться уже в дев'ять місяців за ваги 130—150 кілограмів. Повторюю, у цьому більше вина вузівської науки. Таке враження, що наші вчені сховалися в підпілля. Адже за роки незалежності вони разом із спеціалістами міністерств та відомств не спромоглися навіть розробити рекомендаційної наукової структури сільського господарства держави, налагодити раціональні економічні та технологічні зв'язки між галузями, внести пропозиції щодо спеціалізації регіонів.

Як ефективно використати ресурси регіонів?

Кожен регіон у нас має свою особливість, і природну, і економічну. Саме науковці повинні дати рекомендації для кожного з них, щоб найбільш ефективно використати природно-економічні та трудові ресурси. Але цього не зроблено. А чому б академічній науці не видати рекомендації про те, на чому має спеціалізуватися кожен регіон? Застосувавши структуру спеціалізації, держава отримала б колосальні прибутки за рахунок ефективного використання природних ресурсів, зниження трудових, матеріальних затрат на одиницю продукції.

У Данії на 5 мільйонів населення утримують 27 мільйонів голів свиней, а в Україні на 46 мільйонів населення — лише 7 мільйонів голів.

Коли з'явиться український «Джон-Дір»?

Наша держава не випускає конкурентоспроможної сільгосптехніки для підготовки грунту і збирання врожаю. Її відсутність є однією з причин наших мінусів у вирощуванні сільгоспкультур. У нас в господарстві три американські трактори «Джон-Дір». Кожен із них дає можливість під час сільгоспробіт замінити по 20 одиниць тракторів ЮМЗ або по 8 — Т-150. Німецька сівалка «Солітер» заміняє нам 10 наших, виготовлених на заводі «Червона Зірка». Комбайн «Лексіон» виконує роботу, з якою можуть впоратися 8 «Славутичів».

На фермерських полях таку техніку не застосуєш. Вона — для великих господарств. Загалом такі агрегати й механізми сприяють підвищенню продуктивності праці у 10—20 разів. Я вже не кажу про якість виконаних робіт та збереження енергоресурсів, а відтак зниження собівартості виробленої продукції.

Якби керівники держави дбали про село, вони б добилися того, що були б у нас і український «Джон-Дір», і «Солітер», і «Лексіон». Хіба наші підприємства не можуть виготовляти колеса, скажімо, до сівалки «Солітер»? Можуть! Так само і раму, насіннєпроводи, висівні диски, ємність для зерна. А що, комп'ютер для такої сівалки не під силу фахівцям інституту імені Глушкова? У чому ж тоді проблема, дивуються селяни? Навіщо Харківський тракторний «клепає» техніку малопродуктивну та ще й морально застарілу? Навіщо ми витрачаємо кошти, час і зусилля на комбайн «Славутич», якщо бачимо, що він недосконалий? Хіба наші конструктори гірші спеціалісти, ніж ті, що розробили «Джон-Дір»? Усі ці запитання стосуються також іншої нашої техніки. Адже в нас немає якісних плуга, культиватора, грунтообробних знарядь. Зверни увагу, читачу! Вартість сівалки «Солітер» становить 108 тисяч євро. Ці кошти можна було б вкласти в машинобудування України.

Дотації на... безгосподарність

Уявляю посмішку на обличчі чиновника, який прочитає щойно написані рядки. Передбачаю його зауваження, мовляв, а де взяти фінансування. Гроші в нас є, тільки їх розбазарюють. Я б сказав: держава видає дотації на... безгосподарність. Наприклад, чи ти зібрав з гектара дві тонни зерна чи сім тонн, все одно отримаєш дотацію в сумі сто гривень на гектар посіву. Так само і в тваринництві.

На 2008 рік в держбюджеті передбачена сума дотацій для села в розмірі 18 мільярдів гривень. Хіба малі гроші? Їх би й спрямувати на індустріалізацію АПК. Дати аграріям високопродуктивну, високоякісну техніку. Тим самим ми врятували б сільськогосподарське машинобудування і село загалом. За межі держави не пішли б мільярди гривень на придбання імпортної техніки. Ми могли б також економити пальне, якби нарешті взялися за виробництво біодизеля та біоетанолу. Але далі слів поки що справа не просувається. Весь ріпак експортуємо. Там його переробляють на біологічні види палива, а ми продовжуємо витрачати мільйони на закупівлю пального.

І ще десятки «чому»

Необгрунтоване підвищення цін на міндобрива також завдає удару по розвитку АПК. Так само, як і на засоби захисту рослин, пальне. Схаменіться, керівники держави! Чому ви допускаєте таку безконтрольність за негативними процесами? Тонна нітроамофоски вже коштує 3600 гривень(!). Тонна дизпалива — 6000 гривень(!).

Чому ви приймаєте рішення лише тоді, коли люди виходять на вулицю, щоб привернути увагу до негативних процесів? А куди дивиться чиновник, якого держава утримує за податки громадян?

Сьогодні в господарствах масово захоплюються посівами ріпаку. Навіть площі під буряки скидають. Тільки б мати більше ріпаку. Але ж таке повсюдне захоплення цією культурою теж не минеться марно для наших грунтів.

А хіба невідомо, якої шкоди нам завдає неправильне зберігання і застосування отрутохімікатів чи міндобрив? А як бути із старими запасами цих отруйних речовин, які безконтрольно зберігаються майже в кожному населеному пункті?

Хіба керівники держави не знають, що в нас нічого не змінилося в питаннях підготовки кадрів вищої кваліфікації? Навіщо університети продовжують готувати агрономів, коли вже всім відомо, що на виробництві більше ціниться інженер-агроном? Так само — ветлікар-зооінженер, чи бухгалтер-економіст, а не «чистий» бухгалтер.

Після сказаного мимоволі напрошується запитання: «Чи потрібне сільське господарство, як і ті, хто живе і трудиться в селі, очільникам нашої держави?». Відповісти на нього маєте ви самі, шановні читачі.

Мирон ВАСИЛІВ,
керівник сільгосппідприємства АРЧІ, кандидат біологічних наук.
Козятинський район Вінницької області.

ВІСТІ З ХМЕЛЬНИЧЧИНИ

Автоперевізники мають власний вокзал

Спілка приватних перевізників «Авто Плюс» відтепер має в обласному центрі свою автостанцію, яка розташована поблизу промислових базарів. Наразі вона обслуговує лише один напрямок — Віньковецький. Бажання обладнати свої стоянки вже висловили водії маршрутних автобусів із Кам'янця-Подільського, Дунаївців, Ізяслава, інших райцентрів.

Ірина КОЗАК.

«Приховав» відходи

Приблизно 40 металевих бочок із написами «Токсичне. Може викликати рак. Подразнює очі, респіраторну систему та шкіру,.. містить хромат стронцію» знайдено в колишній пожежній водоймі біля села Шутнівці Кам'янець-Подільського району на Хмельниччині.

Факт коментує начальник Кам'янець-Подільського міського управління Міністерства з надзвичайних ситуацій України в Хмельницькій області Валентин Янішин:

— Господарем виявився приватний підприємець, який купує на одному з кам'янець-подільських заводів відходи виробництва, що потім на фірмі під Києвом ідуть для виготовлення будматеріалів для нежитлових приміщень. Після нашої перевірки з'ясувалося, що кошти за відходи було проплачено. Оформивши всі документи, цей чоловік довго чекав машину з Києва, але вона не прийшла. Тоді він вирішив найняти КамАЗ на місці. Тим часом на покупця вантажу, як на те, звалилися одна за одною декілька проблем: щось сталося з кимось із домашніх і його викликали негайно до Києва, а тут довелося дуже довго чекати кран, щоб повантажити товар. Врешті терпець урвався й у водія і він відмовився везти бочки до столиці. Тож вирішили заховати покупку в якомусь відлюдному місці. Оскільки водій був місцевий, то саме він і знайшов рів старої пожежної водойми та скинув туди вантаж, а потім поїхав по тирсу і присипав нею сховане, щоб люди не розікрали добротні бочки.

Виїхавши на місце за сигналом з національного парку «Подільські Товтри», ми оглянули знахідку, викликали хіміків з Хмельницького. В ємкостях були відходи фарби, яку застосовують на лінії для фарбування металевих поверхонь на згаданому підприємстві. За висновком фахівців, ці відходи вже не становлять загрози для навколишнього середовища. Однак ми вжили всіх заходів, щоб покупець наступного ж дня, забрав свій товар.

Записала Віра ШПИЛЬОВА.

«Я є свідок голодомору...»

Розповіді про голод, що забрав мільйони життів, наші діти сприймають як страшне кіно і відмовляються вірити, що так було насправді. А час спливає, забирає свідків наймасштабнішої трагедії, пережитої Україною у 1932—1933 роках, і може зруйнувати історію, якщо ми не збережемо народну пам'ять. Отже, ми повинні вклонитися людям, які зібрали сотні, тисячі свідчень жителів Луганщини, які донесли до нас правду про той страшний час. Першим організатором цієї роботи в регіоні стала доцент кафедри української мови та літератури Східноукраїнського університету імені В. Даля Ірина Магрицька. Їй допомагала сільська вчителька математики Віра Аннусова та ще більше десятка ентузіастів, а результатом досліджень стала книжка «Врятована пам'ять», презентована нещодавно в Луганську.

Ірина Магрицька — філолог, тому перші її експедиції зі студентами були фольклорно-діалектичні: на плівку фіксували живе мовлення мешканців краю. На прохання дослідників описати історичні факти, які залишили найбільший слід у пам'яті, старші люди, як правило, розповідали про голод 1932—1933 років. Спогадів зібралось чимало. Як з'ясувалось, тема Голодомору в Луганській області не була вивчена. Принаймні жодна з кафедр історії України луганських вузів до 2007 року не організовувала експедицій студентів для збирання такого матеріалу, жоден із молодих луганських істориків не захистив дисертації на цю тему. А деякі історики, в тому числі, викладачі вищої школи, вважають, що голодомору в Україні, тим паче в регіоні, не було...

— Уже з перших інтерв'ю я зрозуміла: голод тісно пов'язаний із примусовою колективізацією і розкуркуленням заможних селян більшовиками наприкінці 20-х років, — розповідає Ірина Магрицька. — Ці акції й стали початком геноциду українського селянства.

Врятована пам'ять

Із спогадів Миколи Микитовича Старикова, 1922 р. н.:

«Наш колгосп ім'я Єжова носив. Активісти у нас люті були, все в людей позабирали, ото і померло найбільше на нашому крайку. А як у колгосп заганяли... Жив напроти нас дядько Гарасим — мудрий чоловік, його дружина була моєю хрещеною матір'ю. Прийшли записувати в колгосп, тітка Федора записалась, а він — ні. Каже: «Не до душі мені ця затія...». Через декілька днів жінка пішла на роботу в колгосп, а він удома залишився. Під'їхали верхові... наказали йому йти до колодязя. Там і почали бити льотками... Б'ють, б'ють, потім відро води на голову виллють та ще б'ють... Рачки поліз він до своєї хати... А ввечері прибігла до нас тітка Федора, плаче: «Гарасим закрився у хаті й не відкриває...». Пішли наш батько, зняли двері, а він як підігнув коліна, скрутився від болю на лежанці, так і захолонув. Що старішим стаю, то більше вірю в те, що голодовка була спланована і колективізація перед нею теж. У колгоспі легше забрати в людей усе і голодом та роботою виморити».

Із спогадів Марії Кирилівни Пригоди, 1923 р. н.:

«Врожай того року був. Були в нас тут комори кругом, і пшениця в тих коморах, а не давали ні жмені. А було хто просвердлить отак, щоб пшеничка відтіль... Підлізе, щоб пшеничка сипалась — того засуджували. Засилали, ми не знали куди, — десь у Сибір».

Із спогадів Івана Івановича Артюшенка, 1918 р. н.:

«Пам'ятаю 33-й дуже добре. Тоді заганяли в колгосп. Забирали все, розкулачували. Людей возили серед зими на ярки. Вивозили. Кидали... А потім уже, на весну, стали там... хто городець придбає, хто ще що-небудь. Вони цих людей забрали, більш заможних. І відправили на Соловки. Із Соловків мало хто вернувся. У нас пара коней була, корови були — забрали все чисто. А ми остались без нічого. Це було в 32-му. Люди вмирали. Хліб ховали хто де. Приходили і забирали все чисто. Вимітали ніби віником. Кажуть, що діти ж у нас малі, залиште нам хоч мірку. Так ні — все замітали і вибирали».

— Хто це робив?

«Та хто ж? Активісти, свої це були. З малосімейних, бідні. Їх нацькували і вони в багатих забирали все чисто, і їм все воно й діставалось. Забирали в колгосп усе: коней, корів, овець, все забирали, нічого не оставляли. Цей голодомор спеціально зроблено. Сталін хотів видушити Україну».

Із спогадів Марії Прокопівни Мурашкової, 1925 р. н.:

«...я закінчувала 2-й клас школи, і це було приблизно у квітні. Ніхто з батьків мені не пояснював, що робиться в житті. Я тільки дивилась, що якісь чужі чоловіки забирали з нашого подвір'я все, що було нажите моїм дідом. Забрали сільгоспреманент, а з хлівів — усю живність: коня, корову, свиней, овець. Двір залишився пустий. А батька ще й заарештували за те, що куркуль, і відправили до Сватового в тюрму. Ми залишились із мамою, а в неї нас було п'ятеро, я — найстарша. Після цього стали ходити якісь партійці, комсомольці, шукати заховане зерно. Лазили на горище, в погріб, комору, ходили з ключкою довжиною два метри і штрикали нею в солому, сіно вигребли все, незважаючи на те, що нас було п'ятеро дітей. Потім нас вигнали з хати. Спочатку померли найменші, через тиждень — Ваня. І тієї ж ночі — Дуня. Мертва лежала — кістки та шкіра, присохла до хребта. Батько помер у тюрмі. Мама померла в лікарні. Залишилась лише я».

«І забирали вилами мертвих...»

Дослідження І. Магрицької показали, що голод на Луганщині був не скрізь. Найбільше від нього постраждала Слобожанська частина, де «совєти» вилучили в селян усе їстівне, навіть сушку з яблук та вишень. У середньому села цієї частини регіону в 1933 році втратили приблизно половину населення. За підсумками істориків, від спровокованого голоду в селах Сватівського, Старобільського, Білокуракинського, Міловського та Кремінського районів загинуло людей у декілька разів більше, ніж під час Другої світової війни. А жінок і дітей — більше в декілька десятків разів. За архівними документами, за час неврожаю та голоду вивезено понад 5 мільйонів тонн хліба.

Дослідників цікавило, де і як були поховані жертви голодомору. За Радянської влади не дозволялось навіть оправляти могили, де вони були поховані. Власне, їх і могилами назвати не можна. Як розповідала Ганна Іванівна Задорожня із Біловодського району, вимирали цілі села, і вже не було людей, які могли б вирити ями для могил. Тому померлих кидали в колодязі. Вона пригадує, що їх привозили цілими гарбами і накладали цілі гори взимку, а восени 15-річну Ганну разом із тими, хто працював у колгоспі і залишився живий, направляли сюди з відрами, щоб засипати трупи. В інших селах похоронні загони підбирали трупи на вулицях та у дворах просто вилами.

Із спогадів Микити Панасовича Климента, 1917 р. н.:

«Померлих возили на кладовище. Призначили двох чоловіків, дужих таких. Їх годували. Вони щодня запрягали гарбу... їздили. Під'їжджали до хати і ще живих кидали і везли. Кажуть: «Він однаково здохне!» і кидають».

Із спогадів Марії Кирилівни Хапалової, 1923 р. н.:

«Багато людей померли 33-го. Знаю, що зимою ми з мамою возили на санках людей мертвих. Дивимось, не видно нікого в сусідньому дворі. Мама пішла, а їх чи два, чи три чоловіки мертві були. Вона каже: «Ходім, доню. Санки візьмемо й одвеземо їх на кладовище». Ну й одвезли туди. Там яма була, ми витуряли їх із санок. Удвох ми з мамою. Нікого більше...».

Важко назвати реальне число жертв голоду, бо місцева влада не завжди фіксувала факт смерті одноосельця. Ніхто не шукав зниклих. З точністю не рахували скинутих у братські могили і саму кількість масових поховань. Нині завдяки дослідникам істина встановлюється, доки є кому свідчити.

«Голод ламає людину»

Розказують люди і про канібалізм. Деякі розповіді дуже схожі й оповідаються з третіх уст, але є такі, що не викликають сумнівів у своїй правдивості. Ось один із записів вчительки Віри Аннусової, зроблений ще 1985 року.

Із спогадів Ганни Єлисеївни Кравченко, 1904 р. н.:

«Дівер мій, менший брат чоловіка, в Біловодську в міліції служив. Було, прийде у блискучій кожанці, хромових чоботях, а в речмішку — хліб брусочками, цукор шматочками, ковбаса копчена, тюлька у баночці. Свекруха раділа: «Ти, мій синочку. В сорочці народився, в таку скрутну годину при такій одежі та харчах». Як зараз пам'ятаю, отак із зорею хтось постукав тихенько у двері, чоловіка вдома не було. Ми підійшли до дверей, мати питає: «Хто там?». «Це я, мамо, Семен». Заходить у хату наш Семен у якомусь лахмітті. Свекруха: «Що сталося? Розжалували? Пограббували?». «Ні, мамо, інше. Налийте, якщо є, сивухи, та сховайте мене куди-небудь...» Неділі зо дві просидів у схованці. Майже не їв, не пив, не говорив... упав духом і силою. Недовго пролежав і помер. Шукати його так ніхто і не став. Та потім зайшов до нас його товариш і розповів, як було.

Голод — страх Божий. Стали люди людей їсти. От і дали наказ міліції присікувати людоїдство. Ті, хто вибирав такий спосіб вижити, варили людське м'ясо вночі. От міліція і приїздила в село ввечері, піднімалась на пагорб і дивилась. З якого димаря дим іде — одразу до тієї хати. Від варки людського м'яса, кажуть, смердить страшно... і все це виходить на вулицю, бо в печах варили і через димар усі пари виходили. Так було і того разу. Приїхали вони в село, що на шляху від Біловодська до Марківки. Дивляться, з димаря крайньої хати дим іде і запах. Ото Семена з товаришами головний і послав.

Заходять у двір... Двері в хату відчинені і якийсь дивний голос чується. Переступили поріг... Сморід, кров розбризкана. На долівці три трупи лежить, ще й свічечка горить. А біля них лазить на колінах уся у крові, розпатлана, з осатанілим поглядом жінка. Ніж у руках закривавлений... Повернулась до тих, хто зайшов, і каже: «Ой, як добре, що ви зайшли, пічечноку мені допоможете вийняти. Не виходить у самої — ніж тупий. Завтра люд на обід зійдеться, а поминати моїх рідненьких нічим». Хотіла ще щось сказати, та завалилась у калюжу крові. Запалили велику свічку, підійшли до печі. Вона теж була заляпана кров'ю. Дістали з печі великий чавун, а там ціла дитина і нога та рука дорослого. Семен так одразу і звалився біля печі. Товариш витягнув його у двір. Відлили водою. Вранці піднялися, на ліжку Семена все його обмундирування лежить, а його самого немає. Доповіли головному, а він каже: «Страх — велика сила, зломив чоловіка. Що ж, на все, хлопці, воля Божа».

* * *

Кількість опитаних інформаторів сьогодні — майже 300 осіб. Могло бути більше, але дехто не хоче говорити — й досі бояться постраждати за цю правду. Дослідження голодомору на Луганщині Ірина Магрицька та її команда продовжуватимуть. Триває підготовка документального фільму.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голоса України»).

Голод тісно пов'язаний із примусовою колективізацією і розкуркуленням заможних селян

«Нас обстріляли тільки раз...»

Яким чином наш офіцер опинися в країні, де нема українських миротворчих сил?

ТЕОРЕМИ БУТТЯ

Першим миротворцем в Афганістані став вінничанин капітан медичної служби Збройних сил України Андрій Родзоняк: з травня до листопада 2007 року він служив у афганській провінції Гор.

Афган для капітана Андрія Родзоняка став третьою країною, де він виконував миротворчу місію. Перед цим був Ірак. «Поїхав погрітися», — усміхається співрозмовник. Каже, що у військовому госпіталі на Житомирщині, де він служив на той час, була така холоднеча!.. «Приміщення досить старе, та ще й не опалювалося, — розповідає офіцер. — А тут раптом запитує командування «згори»: «Поїдеш в Ірак?» Кажу: «Поїду». Зігрівся на все життя. Бували дні, коли пісок нагрівався до плюс 70 градусів, — продовжує пан Андрій. — Ірак — то взагалі окрема тема. Якщо коротко, там було найважче. Не всі могли справитися з собою в таких обставинах. Можливо, цим і пояснюються випадки самогубства серед нашого контингенту військових, що мали місце в Іраку.

— У Ліберію поїдеш? — знов питають мене через деякий час після того, як повернувся з Іраку. Теж погодився.

Про Ліберію у пана Андрія найкращі спогади. По-перше, служив там разом з військовою «інтелігенцією», так в армії називають льотчиків. Разом з ним були ще два медики з Вінниці — підполковник Іван Шевага та майор Петро Ткачук. Обидва з Військово-медичного центру Повітряних сил.

— Побачене в Африці словами не передати, — каже військовий. Коли дивишся на джунглі з ілюмінатора вертольота, дивуєшся, які ж вони безкраї! На окремих галявинах губляться хатинки. Як там люди підтримують зв'язок з цивілізацією?! Одного разу на знак подяки за надану медичну допомогу аборигени пригостили лікаря Родзоняка величезною рибиною. З ранку й до вечора на березі океану можна побачити рибалок. Таке враження, що вони навіть не купаються. Скільки разів приїздили поплавати, а жодного африканця у воді так і не бачили. Всі стоять з вудками...

«Прапор, який я піднімав у Чакчарані, майорить там і нині»

Рішення про відправку українського офіцера в Афганістан приймали на найвищому рівні. За словами капітана Родзоняка, воно погоджувалося з Президентом і Верховною Радою. Наш капітан ішов на службу в армію іншої країни, яка, до того ж, входить у НАТО. В Кабул він летів у складі військового контингенту Збройних сил Литви.

— У литовців маленька армія, 18 тисяч «штиків», — каже пан Андрій. — У них навіть нема військових госпіталів. Солдатів і офіцерів лікують у цивільних медичних закладах. Укладають договір і отримують необхідну допомогу разом з цивільними.

В Афганістані литовський підрозділ перебуває в рамках Міжнародних сил сприяння безпеці ISAF. Під час чергової ротації литовці зіткнулися з проблемою. У медичну групу не знайшлося лікаря анестезіолога-реаніматолога. «Цивільним і на «гражданці» непогано платять, нащо їм десь встромляти голову, — розмірковує співрозмовник. — Литовці кинулися шукати спеціаліста такого профілю в сусідніх арміях. А в мене і освіта, і досвід. Думаю, чому не подивитися, як служать у НАТО».

Перший раз у Литву наш земляк поїхав у листопаді 2006-го. В Афганістан вилетів з литовським контингентом аж у травні наступного 2007 року. Весь цей час довелося витратити на оформлення документів, а також на участь у підготовчих заняттях, передбачених для миротворців.

У литовському контингенті нараховувалося вісім військових медиків. «Тебе також перевдягли у їхню форму?» — «Ні, я був у одностроях нашого війська». База розташовувалася високо в горах, біля міста Чакчаран, це 50 хвилин літаком від Кабула.

— Наш прапор я піднімав сам, — каже пан Андрій. — Він дотепер там майорить. Чому? Бо мені на зміну литовці взяли вже не одного, а двох українських медиків — анестезіолога й хірурга.

Значить, українець виправдав їхні сподівання. Неспроста його нагородили литовською медаллю «За заслуги». Важкохворих серед військових не було. Але надавати медичну допомогу доводилося і американцям, і хорватам, миротворцям інших країн, не кажучи вже про цивільних.

Харчів в американців багато, але вони несмачні

— Миротворці в Афгані, як відомо, перебувають під егідою НАТО, — уточнює капітан Родзоняк. — Не знаю, що і як там контролюють американці, — каже співрозмовник, — зате на власні очі побачив, чим харчують вояків. Їсти можна, як кажуть, від пуза. Наїдків — на різний смак. І м'ясні, і рибні, соки, морозиво, овочі, фрукти. На вигляд усе дуже апетитне, — зізнається пан Андрій. — А на смак... ніяке. Не знаю, чим це пояснити, але від їхньої їжі я не отримував задоволення. Організацією харчування займається цивільна структура. Наші теж пішли таким шляхом — тепер уже нема нарядів на кухню, харчі військовим готують підприємці.

У Кабулі на міжнародній базі миротворчих сил кожна країна має свої військові представництва, і там у їхніх барах можна було посмакувати страви європейської кухні. «М'ясо і навіть супи, ніби у нас приготовлені. Овочі та фрукти теж смачніші від американських». Спиртні напої у кабачках для військових продають, але тільки у визначений час. О десятій вечора ні в італійському, ні у французькому чи бельгійському барах не те що горілки, пива не купиш. Утім, у європейців зовсім інше ставлення до спиртного. Вони обходяться без нього. Тому не переймаються графіком його відпуску. Та ще й патруль суворий. За затримання у нетверезому стані дорога у миротворця одна — додому.

Капітан зізнався, що знає багатьох наших військових, які готові хоч сьогодні йти служити туди, де був він. Усе-таки миротворцям платять більше, ніж у рідній в/ч, каже пан Родзоняк. Але менше, ніж воякам інших країн. Якщо литовці отримували по чотири тисячі американських доларів, то Андрій — до двох тисяч. «І то добре, — каже він, — в Іраку й Ліберії не набігало й по тисячі доларів у місяць». Отримані кошти можна було потратити й там. Американці там налагодили сервіс, що кожному миротворцю дозволяється замовляти у США будь-який товар — від електроніки до краватки. Причому за тією вартістю, що він продається в Америці. «Електроніка, як відомо, там набагато дешевша, ніж у нас, — каже капітан Родзоняк. — Однак я не міг скористатися такою можливістю. Чому? Бо всі кошти переказували на рахунок у банку. Щоб їх отримати, треба було їхати чи летіти в Кабул. Литовці так і робили. А ось у лікарів — анестезіолога і хірурга режим був набагато суворіший — ми не мали права відлучатися з розташування».

Найбільший цвинтар військової техніки

Головне в Афгані для миротворців — ефект присутності, приблизно так відповів капітан на моє запитання. Чим конкретно там зайняті військові? Принаймні литовський контингент жодної участі у бойових діях не брав. Та й стріляють у горах не так часто, уточнює капітан. З Іраком не порівняти. Там свист куль чув. Їхню базу за шість місяців обстріляли лише один раз. «Мабуть, у тому більше нашої вини, — каже пан Андрій і так пояснює сказане. — Перед тим литовці разом з місцевим поліцейським патрулем затримали й конфіскували велику партію наркотиків. Можливо, саме цей факт і став причиною обстрілу ракетами. На щастя, два снаряди розірвалися, не долетівши до території бази. А інші не забрали життя нікого з військових».

— Як ставляться аборигени до військових? А ніяк. Там такі злидні, що всі їхні думки про те, де взяти шматок хліба. Вони кажуть, що при Союзі було краще, бо більше допомагали продовольством. Про часи тодішньої війни нагадує звалище військової техніки у Гераті. Чого там лише нема — БТРи, танки, автомобілі, самохідні гармати. Все побите, поржавіле. Є, щоправда, й уцілілі механізми і навіть машини. На деяких залишилися номерні знаки. Кажуть, що це найбільший у світі цвинтар військової техніки, — пояснив пан Андрій.

Виліт із запізненням на дев'ять діб

З Кабула до Вільнюса американці доставляли литовський контингент своїм літаком, відповідно, за свої кошти. Можливо, так само на халяву літають миротворці інших невеликих армій, ті самі хорвати, наприклад. Однак янки, з усього видно, халяви не люблять. «Ми просиділи на базі дев'ять днів, — каже капітан Родзоняк. — Увесь цей час чекали, коли з'явиться резервний літак. Нічого іншого не залишалося, як екскурсувати по території бази. Такого інтернаціоналу, який нині є в Афганістані, ще пошукати треба. Я бачив там навіть австралійських вояків», — розповідає офіцер. Навідуються також цивільні. Приїздила українська урядова делегація. Очолював її тодішній міністр закордонних справ Арсеній Яценюк. «Я ж кажу, там скоро знайдеться робота не тільки військовим...»

Грошей на квартиру так і не заробив

Один з литовських товаришів по службі, по секрету, поділився з Родзоняком, що вже назбирав коштів на придбання будиночку у затишному місці на лоні природи. Наш офіцер у відповідь тільки сумно зітхнув. Він і далі винайматиме кутки під чужим дахом чи спатиме, як це бувало, на стільцях у робочому кабінеті. Зібраних грошей за час усіх трьох миротворчих місій ніяк не вистачить на наші непомірно дорогі «квадрати». Ще раз поїхати миротворцем уже навряд чи вдасться. Принаймні найближчим часом. Повторно служити в миротворчому контингенті українські військові тепер можуть не раніше, як через п'ять років. Такий наказ видав міністр оборони. «Так що мені ще, вважайте, пощастило, — усміхається капітан Родзоняк. — Ось погостюю у батьків і повернуся на попереднє місце служби у Білу Церкву. Може, знайдеться посада майора. А то вже засидівся у капітанах. Перед рідною сестрою соромно. Вона вже майор медичної служби. Служить у Севастополі у військовому госпіталі. Так само, як і я, закінчувала Вінницький медінститут...

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімках: у такому госпіталі працював в Афганістані військовий лікар А. Родзоняк; місцеві жителі на військових не звертають уваги, звикли.

Фото надано А. РОДЗОНЯКОМ.

РЕГІОНИ

ЛУГАНСЬК

Науковці дослідили маловивчену публіцистику Володимира Даля

У видавництві Східноукраїнського національного університету видано книжку «Володимир Даль як публіцист: особливості та мотиви творчості».

Її автори — ректор університету професор Олександр Голубченко та викладач кафедри журналістики професор Микола Євдокимов. Монографія присвячена маловивченій публіцистичній творчості Даля. Вона розрахована на журналістів, студентів гуманітарних спеціальностей, зацікавлених людей. Для написання книжки використано близько 570 наукових джерел, а також рукописи архіву письменника, до якого входять записники 1817—1845 років, листи, чернетки нарисів тощо. Автори видання доводять, що основними у творчості Володимира Даля були такі жанри, як нарис, стаття, кореспонденція та листи.

Алла АНТІПОВА.

СЕВАСТОПОЛЬ

Шахрай представлявся співробітником ФСБ

Севастопольські міліціонери за шахрайство затримали 27-річного жителя Дніпропетровської області.

Молодий чоловік, представляючись співробітником Федеральної служби безпеки Росії, втирався в довіру до власників салонів мобільного зв'язку і брав у них товар на реалізацію. За першу партію мобільних телефонів він розплачувався відразу і повністю, що додавало довіри до нього. Наступна угода оплачувалася через три—чотири дні. За третю, найбільшу, партію товару реалізатор обіцяв розплатитися через кілька днів. Мобільні телефони збував на севастопольських ринках, але до кредиторів цього разу не поспішав.

Правоохоронці звинувачують зловмисника в дюжині таких «операцій на довір'». Свої збитки підприємці оцінили в суму більш ніж 180 тисяч гривень. «Заслуги» шахрая оцінять юристи, виходячи зі статті 190 КК України. А також із того, що молодик уже відсидів за шахрайство, після чого міліція розшукувала його за вимагання, скоєне в Києві.

Микола МАГДИЧ.

ТЕРНОПІЛЬ

Знахідка часів Першої світової

На території хлібоприймального підприємства «Агропродсервіс», що в райцентрі Козові на Тернопільщині, під час проведення земляних робіт ківш екскаватора підняв на поверхню чотири артилерійські снаряди.

Запросили саперів піротехнічної групи головного управління МНС у Тернопільській області, які під час обстеження на глибині півтора метра виявили цілий склад боєприпасів часів Першої світової війни — 300 артилерійських снарядів австрійського виробництва. Триває їх вилучення. Роботи стримують дощі й ґрунтові води.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Страхування на додаткову пенсію у «той» період

У 1988 році Держстрах проводив страхування на додаткову пенсію. На додаткову пенсію розміром у тридцять рублів застрахувався і я. Після розпаду СРСР відрахування на додаткову пенсію припинили, а про сплачені на той час гроші ніхто навіть не згадує. Розкажіть, будь ласка, що з ними?

Борис ДРИБАС.

Кривий Ріг
Дніпропетровської області.

Відповідає заступник голови правління ВАТ Національна акціонерна страхова компанія «Оранта» Валерій ГРИЩЕНКО:

— З незалежних від компанії обставин (а саме: інфляційних процесів та двох грошових реформ (1992 та 1996 років) обумовлені договорами розміри додаткових пенсій повністю знецінилися та втратили свою номінальну вартість. Нині немає навіть такої грошової одиниці, яка б відповідала встановленим умовами договорів розмірам додаткових пенсій. На сьогодні сума у 30 рублів становить лише 0,03 коп. (30:100000х100). Нормативного акту щодо проведення індексації розмірів страхових сум, відповідно до росту інфляції, в Україні не існує.

Враховуючи, що заощадження громадян у вигляді страхових внесків були розміщені у державній фінансовій установі (Укрдержстрах), держава взяла на себе зобов'язання перед громадянами України відшкодувати реальну вартість цих заощаджень, що було зафіксовано у Законі від 21.11.1996 року за № 537/96-ВР «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України». Відповідно до цього закону індексації підлягає не розмір додаткової пенсії, обумовленої договором, а сума внесків, сплачених за таким договором страхування станом на 2 січня 1992 року, у співвідношенні 1 рубль заощаджень на 1,05 гривні.

Відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 14.06.94 року № 438-р наказом Фонду державного майна України від 25.08.94 року № 528 на базі структурних підрозділів Національної акціонерної страхової компанії «Оранта» у Дніпропетровській області було створено відкрите акціонерне товариство, яке виділено зі складу НАСК «Оранта» і у якого на обліку особові рахунки за укладеними договорами страхування. В подальшому з питань виплат компенсаційних сум необхідно звертатися безпосередньо до страхової компанії «Дніпро» за адресою м. Дніпропетровськ, вул. Глінки, 12.

Згідно з статтею 7 закону щорічно окремою постановою Кабінету Міністрів України встановлюється порядок виплат компенсаційних сум та визначається розподіл бюджетних коштів за напрямами компенсації, її розмір та категорії осіб, які мають право на її одержання.

Постанова Кабінету Міністрів України від 09 січня 2008 р. № 1 «Про виплату в 2008 році громадянам України компенсації втрат від знецінення грошових заощаджень, вкладених до 2 січня 1992 року в установи Ощадного банку СРСР та державного страхування СРСР, що діяли на території України, та облігації Державної цільової безпроцентної позики 1990 року, державні казначейські зобов'язання СРСР і сертифікати Ощадного банку СРСР, придбані на території Української РСР» передбачає виплати компенсації тільки спадкоємцям застрахованих осіб або страхувальників чи іншим особам, визначеним статтею 8 Закону України «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України», які померли у 2005—2008 роках — у межах залишку проіндексованого страхового внеску, але не більше як 500 гривень.

У поточному році питання компенсації втрачених заощаджень за договорами страхування додаткової пенсії не залишилось поза увагою страхової компанії. Пропозиції щодо позитивного вирішення цього питання у 2008 році — повного погашення заборгованості знецінених страхових внесків — уже подавались НАСК «Оранта» до Міністерства фінансів України та на розгляд уряду.

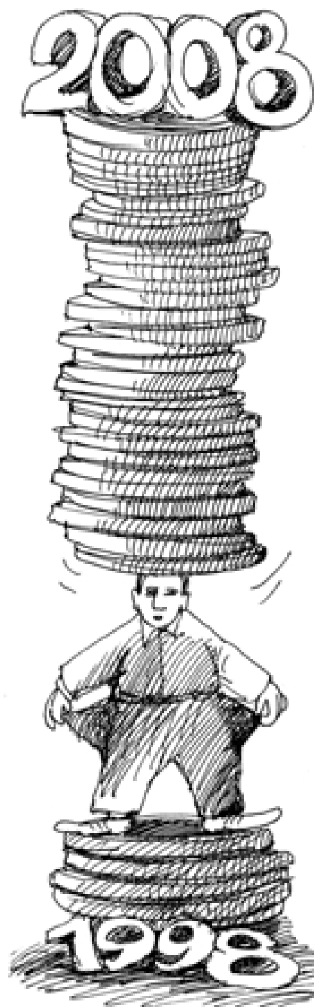

Довідка: загальна сума зобов'язань держави за понад 100 тисячами договорів страхування додаткової пенсії становить 44,1 млн. гривень.

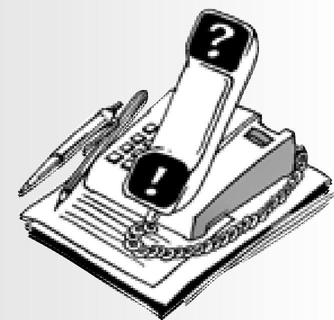

Потрібно атестуватися на відповідність посаді

Скажіть, чи зберігається кваліфікаційна категорія «Спеціаліст II категорії» у разі зміни місця роботи (була переведена у Центр дитячої та юнацької творчості на посаду керівника гуртка «Українська іграшка з глини» у вересні 2007 року)? Ця категорія була присвоєна мені у 2006 році під час роботи у дошкільному закладі на посаді вихователя. Чи потрібна переатестація? Якщо категорію скасовано безпідставно, чи повинні мені повернути різницю у зарплаті (з 03.09.2007 я отримую заробітну плату як «Спеціаліст»)? Маю спеціальності: «Вихователь», «Вчитель російської мови та літератури».

Тетяна БОНДАРЕНКО.

Київ.

Відповідає заступник директора Департаменту загальної середньої та дошкільної освіти Міністерства освіти і науки України, начальник відділу взаємодії з місцевими органами виконавчої влади та самоврядування Ірина БУДЕННА:

— Атестація педагогічних працівників проводиться у порядку, встановленому Типовим положенням про атестацію педагогічних працівників України, затвердженим наказом Міністерства освіти України від 20.08.1993 № 310 та зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 02.12.1993 за № 176 з доповненнями і змінами, затвердженими наказом Міністерства освіти України від 01.12.98 № 419 та зареєстрованими в Міністерстві юстиції України 15.12.98 за № 792/3232 (далі — типове положення).

За результатами атестації визначаються відповідність працівника займаній посаді, рівень його кваліфікації, присвоюються категорії, педагогічні звання.

Відповідно до п. 2.2. типового положення керівники гуртків, секцій, студій та інших форм гурткової роботи, незалежно від наявної у них освіти, атестуються на відповідність посаді, яку займають, з визначенням посадового окладу (ставки заробітної плати).

Оскільки Тетяна Бондаренко перейшла працювати з посади вихователя дошкільного закладу на посаду керівника гуртка «Українська іграшка з глини», що вимагає від неї виконання інших професійних обов'язків, вона має атестуватися на відповідність посаді, яку займає, з визначенням посадового окладу (ставки заробітної плати).

Допомога ветеранам

Я — інвалід війни II групи. Щороку до Дня Перемоги нам виплачують допомогу, але розмір її весь час різний. Скільки ми отримаємо цього року?

Олександр ВОВК.

Тернопільська область.

Відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» інвалідам війни передбачено щорічну виплату разової грошової допомоги до 9 травня. Для реалізації цього закону Кабінетом Міністрів України було прийнято Постанову «Про розміри разової грошової допомоги, що виплачується в 2008 році відповідно до законів України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» та «Про жертви нацистських переслідувань». Відповідно до цієї постанови визначено розміри разової грошової допомоги, зокрема інвалідам війни II групи у розмірі 400 гривень.

Також встановлено розміри грошової допомоги іншим категоріям: інвалідам війни та колишнім малолітнім в'язням концентраційних таборів, гетто та інших місць примусового утримування, визнаним інвалідами від загального захворювання, трудового каліцтва та з інших причин: інвалідам війни I групи — 500 гривень; інвалідам війни III групи — 350 гривень; учасникам бойових дій та колишнім неповнолітнім в'язням концентраційних таборів, гетто, інших місць примусового утримування, а також дітям, які народилися у зазначених місцях примусового утримування їх батьків, — 310 гривень; особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, — 500 гривень; членам сімей загиблих та дружинам (чоловікам) померлих інвалідів війни, дружинам (чоловікам) померлих учасників бойових дій, учасників війни і жертв нацистських переслідувань, визнаних за життя інвалідами, які не одружилися вдруге, — 170 гривень; учасникам війни та колишнім в'язням концентраційних таборів, гетто, інших місць примусового утримування, особам, які були насильно вивезені на примусові роботи, дітям партизанів, підпільників, інших учасників боротьби з націонал-соціалістським режимом у тилу ворога — 65 гривень.

Ігор САНДУГЕЙ.

Що сталося з підрозділами спеціальних комендатур?

У системі МВС України впродовж довгого часу функціонували підрозділи спеціальних комендатур. У них утримувалися умовно осуджені та умовно звільнені, котрі, відбуваючи покарання за скоєні злочини, працювали на будівництвах народного господарства (звичайно, під наглядом співробітників спецкомендатур). Чув, ніби ці підрозділи належать до виправно-трудових закладів. А інші переконували, що вони прирівнюються до ізоляторів тимчасового утримання. Розкажіть, будь ласка, як насправді?

Володимир СВИРИДОВ.

Луганськ.

Відповідає начальник Департаменту громадської безпеки Міністерства внутрішніх справ України В. ОЛЬХОВСЬКИЙ:

— При призначенні покарання повнолітній працездатній особі, вперше засудженій до позбавлення волі за умисний злочин на термін до трьох років, (а за злочин, вчинений з необережності, — до п'яти років), застосовувалися вимоги статті 25-1 (умовне засудження до позбавлення волі з обов'язковим залученням засудженого до праці, відповідно до Кримінального кодексу Української РСР у редакції 1961 року). До повнолітніх працездатних осіб, які відбувають покарання в місцях позбавлення волі — статті 52-2 (умовне звільнення з місць позбавлення волі з обов'язковим залученням засудженого до праці).

Зазначені особи відбували призначене покарання під наглядом спеціальних комендатур Міністерства внутрішніх справ Української РСР, які в своїй діяльності керувалися Інструкцією про організацію роботи спеціальної комендатури органів внутрішніх справ, затвердженою відповідним наказом МВС СРСР, та з березня 1986 року підпорядковувалися Головному управлінню виконання покарань МВС Української РСР.

У зв'язку зі зменшенням можливостей використання в умовах ринкової економіки праці осіб, умовно засуджених та умовно звільнених з місць позбавлення волі з обов'язковим залученням до праці, застосування зазначених статей постановою Верховної Ради України від 16 травня 1992 року № 2359-XII зупинено. Особи, які на день прийняття цієї постанови перебували під наглядом спеціальних комендатур Міністерства внутрішніх справ, продовжували відбування призначеного їм покарання відповідно до чинного законодавства України.

У зв'язку з проголошенням Україною державного суверенітету Міністерством внутрішніх справ було видано Тимчасову інструкцію з організації роботи спеціальної комендатури органів внутрішніх справ, якою керувалися зазначені підрозділи до відбуття особами раніше призначеного покарання.

Чинним Кримінальним кодексом України в редакції 2001 року передбачені стаття 75 (Звільнення від відбування покарань з випробуванням) та стаття 81 (Умовно-дострокове звільнення від відбування покарань).

Засуджені особи, до яких застосовані вимоги зазначених статей, перебувають під наглядом кримінально-виконавчої інспекції Державного департаменту України з питань виконання покарань.

«Діалог» з читачами ведуть Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА. Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО

ПОСИДЕНЬКИ

У Малій Висці Горбачов ремонтує телевізори, а Ющенко відповідає за протипожежну безпеку автостанції

ІСТОРІЯ В ПРІЗВИЩАХ

Воістину багата на різні цікавинки наша Україна. І на географію, і на історію, і на її творців — людей! Не виняток і Маловисківщина, де нашу увагу привернула... величезна й дуже вже строката палітра прізвищ. Відомий у краї дослідник минувшини заслужений учитель України Григорій Миколайович Перебийнiс (на жаль, нині покійний), пишучи історію краю, брався за дослідження етимології маловисківських прізвищ. Але зміг лише торкнутися цього величезного обширу матеріалу — настільки тут багато роботи.

Привернув і нашу увагу цей «пласт», але дещо з іншого боку, адже способи й методи дослідження якоїсь теми бувають, як відомо, різні. Наш спосіб доступний — телефонний довідник Маловисківського району. Так, погортавши його, лише серед абонентів райцентру вдалося нарахувати щонайменше 40 власників прізвища Кудря, три з половиною десятки Мельників, по чверті сотні Кравченків, Ткаченків, Шевченків. А в одному з сіл району є навіть повний тезко Тараса Григоровича Шевченка (він, правда, ще школяр і вірші, наскільки відомо, не пише).

Є в Малій Висці серед абонентів «Телекому» також два десятки Кавунів, приблизно по стільки ж — Тузів і Стеців. А якщо зважити на те, що не всі носії вищеназваних прізвищ мають стаціонарні телефони (а отже, не занесені до довідника), то стає зрозуміло, що їх кількість, без сумніву, ще більша.

А тепер про найцікавіше. Проводячи дослідження теми, вдалося з'ясувати, що, наприклад, Горбачов у Малій Висці успішно ремонтує телерадіоапаратуру, Кравчук обіймає інженерну посаду в місцевому управлінні газового господарства, Ващук очолює бухгалтерську службу відділу освіти райдержадміністрації, Луценко є професіоналом зварювальних робіт у будівельно-монтажному управлінні №5, що споруджує Новокостянтинівський комбінат уранових руд, Мороз вирощує бджіл на чималій власній пасіці, а Ющенко відповідає... за протипожежну безпеку на місцевій автостанції і — зверніть увагу! — вряди-годи теж навідується на пасіку, щоправда, не на свою, а на доньчину.

Не обминули Малу Виску і Яценюк, Тимошенко й Павленко, маємо також і декого з відомих письменників — скажімо, Драча, Олійника.

На жаль, з'ясувати, чим займаються маловисківські тезки саме цих відомих в Україні людей, не вдалося — їх телефони вперто мовчали (очевидно, для цього є якісь об'єктивні причини). А це означає, що почате нині дослідження може мати продовження.

Володимир ТІЛЬНОВ, редактор районної газети «Маловисківські вісті».

Мала Виска Кіровоградської області.

Фото автора.

Чому червоний, жовтий, зелений?..

ЦЕ ЦІКАВО

Червоний. Перший у світі стоп-сигнал з'явився в Детройті в 1915 році. Це були чорні букви на білому тлі. А об'єдналися червоний колір і «стій» уперше в 40-х роках XIX століття на перших залізницях. Тоді червоний означав «стоп», зелений — «увага», а білий — «можна рухатися». Білий незабаром замінили на жовтий. Проте у деяких країнах діє інша схема: червоний, жовтогарячий, зелений.

Жовтий. Стіни в психіатричних лікарнях здавна часто фарбували в жовтий колір, як зовні, так і всередині. Вважалося, що божевільні в такому приміщенні бісяться менше. А газети назвали жовтими через комікси. В 1894-1898 роках у New York World друкувалися комікси «Жовта дитина». Паралельно на її сторінках увесь час з'являлися замітки про нещасні випадки, убивства та інші сенсаційні новини. Комікс і визначив загальну назву такої преси. Правда, є й інша версія: всі дешеві газети друкувалися на низькопробному папері жовтого відтінку. Телефони й адреси ділових організацій споконвічно теж друкували на такому ж папері. Звідси й «жовті сторінки».

Зелений. Долар з невстановлених причин був зеленим споконвічно, з 1861 року, коли паперові гроші увійшли в обіг у США. Пізніше, в 1929-му, коли з'явилися «бакси» дрібнішого номіналу, схожі на сучасні, їхній колір не помінявся. А все тому, що зелена фарба, стійка до хімічних і фізичних впливів, була доступна у великих кількостях, а головне — зелений уже асоціювався в населення з фінансовою стабільністю.

Голубий — для хлопчиків і рожевий — для дівчаток. Виявляється, цей поділ з'явився лише в 50-х роках минулого століття! Ще на початку XX століття все було навпаки: хлопчиків рекомендували одягати в рожеве, а дівчаток — в блакитне. Адже рожевий — це розведений червоний, котрий завжди асоціювався з енергією й агресією, а голубий уважався ніжнішим. А взагалі жінки, за однією з гіпотез, надають перевагу рожевому з первіснообщинних часів: займаючись переважно збиральництвом, вони вишукували в траві стиглі фрукти.

«Сині панчохи». Цей вислів бере початок з XV століття. У Венеції тоді збиралося вчене товариство із чоловіків і жінок, в уніформу якого входили сині панчохи. Через кілька сторіч аналогічне товариство виникло у Франції, а в 1750-х роках — в Англії. Його заснувала громадська діячка, письменниця й літературний критик Елізабет Монтегю. Спочатку «Сині панчохи» був жіночим літературним клубом, пізніше в нього ввійшли й чоловіки. До речі, за легендою, вислів «синя панчоха» у його нинішньому значенні з'явився теж через чоловіка. Один з гостей клубу, Бенджамін Стіллінгфліт, був небагатий і не міг одягатися в пристойний костюм із чорними шовковими панчохами. Тому й з'явився на засідання в повсякденних синіх із вовни.

Чорний. Згідно з дослідженнями, у кольорів більше позитивних символічних значень, ніж негативних. Але чорний — виняток. У західній культурі це насамперед колір смерті. Імовірно, тому, що після смерті людська плоть чорніє. У темряві наші очі неспроможні хоч щось розгледіти, тому ще одне значення чорного — невідомість. Дані багаторічної статистики свідчать, що спортивні команди різних країн у чорній уніформі одержують пенальті частіше за інших.

Білий. А білий — колір смерті й суму на Сході. Асоціації — бліда шкіра мертвої людини, одягу, у який її загортають, і білі кістки, тлінні її останки. Крім того, білий — міжнародний колір капітуляції й поразки. Навіть у Женевській конвенції записано, що якщо супротивник вивішує білий прапор, вогонь потрібно припинити. Чому саме білий? Невідомо, але традиція ця дуже стара.

У СВІТІ ПТАХІВ

Чиї гнізда сховані серед колючок

На моїй дачній ділянці якісь пташки влаштували гнізда. І обрали для цього найбезпечніші місця — непрохідні колючки на відкритій ділянці землі.

Пізньої осені минулого року всередині куща-кульки найбільш колючого агрусу я виявив малюсіньке, акуратне гніздо у формі чаші. У липні я його не помітив, а ягоди в центрі куща залишилися незірваними. Аналогічне гніздечко знайшов і наприкінці 2006 року в центральній частині великого куща колючої троянди.

Маленькі пташки чудово усвідомлювали небезпеку, яку могли становити розумні та хитрі ворони чи коти. Недовірливо ставилися й до людини. Адже поки працював на ділянці, дорослі пташки до гнізда не підлітали... Пташенята були в цілковитій безпеці, бо гніздо високо від землі й серед колючок. Самі ж «будівельники дому» проникали до гнізда блискавично, не заподіюючи собі ніякої шкоди.

Спостерігаючи за цими хитрими пернатими, я зацікавився: що ж це за пташки? Розібратися допомогла книга «Птахи нашого саду». На дачну ділянку вкрай рідко залітає кілька боязких і полохливих пташок розміром з горобця. Славки, так називаються ці пташки, дуже рухливі — швидко з'являються й швидко зникають. Кольору вони сірого зі світлим низом і чорною голівкою. Вони видають ніжні й тихі звуки, часом з голосними флейтовими переливами й тріскучим «тре-тре-тре». Славки й справді свої невеликі гнізда маскують у найбільш густих і непролазних чагарях. Такі пташки чудово оздоровлюють сад, рятуючи його від комах-шкідників: тлі, листоблішок, шовкунів. Сподіваюся, що цього року маленькі славки знову прилетять на облюбовану раніше дачну ділянку.

Георгій СУШКО.

Запоріжжя.

Фото з сайта turizm.lib.ru.

НЕЙМОВІРНІ ЗБІГИ

Син помстився за батька?

1858 року гравця в покер Роберта Фоллона застрелив суперник, який програв йому. Він заявив, що Роберт — шулер і виграв 600 доларів обманом. Місце Фоллона за столом звільнилося, виграш залишився, але ніхто із гравців не хотів займати «нещасливе місце». Однак гру потрібно було продовжувати, і суперники, порадившись, вийшли на вулицю й незабаром повернулися з хлопцем, що випадково проходив неподалік. Новачка посадили за стіл і вручили йому 600 доларів (виграш Роберта) як початкову ставку. Поліція, яка прибула на місце злочину, побачила, що нещодавні вбивці з азартом ріжуться в покер, а виграє... новачок, котрий устиг 600 доларів початкової ставки перетворити на виграш у розмірі 2 200 доларів! Розібравшись в обстановці й заарештувавши головних підозрюваних у справі про вбивство Роберта Фоллона, поліція наказала передати 600 доларів, виграних покійним, його найближчому родичеві, яким виявився... той-таки щасливий молодий гравець, який не бачив свого батька більше 7 років!

Куля, котра знайшла ціль

Генрі Зігланд був переконаний, що зміг обвести долю навколо пальця. В 1883 році він розірвав стосунки зі своєю коханою, яка не змогла пережити розлуку й покінчила з собою. Брат дівчини, не тямлячи себе від горя, схопив рушницю й спробував убити Генрі. Вирішивши, що куля потрапила в ціль, застрелився сам. Однак Генрі вижив: куля лише трохи зачепила обличчя й увійшла в стовбур дерева. Кілька років потому Генрі надумав спиляти нещасливе дерево, але стовбур був занадто великий, і завдання здавалося нездійсненним. Тоді Зігланд вирішив підірвати дерево за допомогою кількох динамітних шашок. Від вибуху куля, яка все ще сиділа в стовбурі дерева, вирвалася на волю і влучила... просто в голову Генрі, убивши його на місці.

ВПРАВИ ДЛЯ РОЗУМУ

І	М	П
Г		
У		

	Р	
И	Д	Ж
	Е	

Н	Т	А
		Г
Р	Г	О

Б	В	Е

Д		
В		
О	С	Т

А	К	А
		Н
Г	О	Т

Д	А	С
		Е
		Р

А		А
Р		В
А	В	А

Л		П
Е		Я

Р	О	Т
І		
З	А	Н

О	Р	Т
А		А
З		Л

	А	
Т	Р	О
	А	

Х	І	Д
		Ю
Р	О	К

А	Д	І
Р		К
Б		Л

А		А
Д		Е

К		Л
Е		О
Р	О	Г

У		
Б	А	
І		

Л	Т	А

І	Ш	О
Т		
Р	М	А

		Н
		І
Р	І	Я

Т	Л	А
А		
М	Б	А

Г	І	Д
І		У
Д	А	Х

О	Н	Д
		І
Е	П	А

		В
	Б	Р
		И

А	К	С
Н		
А	Л	І

ВІДПОВІДІ-ПІДКАЗКИ

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Імпорт. 4. Адідас. 7. Абвер. 8. Аксакал. 9. Пішохід. 10. Аліготе. 14. Ярмарок. 17. Гід. 18. Бриджі. 19. Утроба. 20. Дах. 21. Ротонда. 23. Атланта. 26. Занепад. 28. Ембарго. 30. Олтар. 31. Острог. 32. Аварія.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Ігуана. 2. Оаза. 3. Талант. 4. Арбітр. 5. Ікло. 6. Сердюк. 11. Іврит. 12. Орден. 13. Егіда. 14. Ядуха. 15. Марал. 16. Рубін. 21. Різдво. 22. Діалог. 24. Тамара. 25. Агонія. 27. Екер. 29. Айва.

Лелеки не прощають

А ЩЕ БУВ ВИПАДОК

Малим я дуже боявся, коли гримить. І ще дуже боявся війни. Коли гриміло, мене інколи заспокоювали: «Он лелеки ходять біля річки і не бояться, а ти боїшся». А щодо війни, то вона не оминула.

Фронт у нашому селі стояв два тижні. Це був березень 1944 року. На моїй вулиці тоді окопалися німці, а з другого боку широкого ставу підійшли наші. Два тижні стояло страшне вариво. Мешканці ховалися по ямах та льохах. Були жертви. На колись чепурненьких веселих хатинах, що тихо дрімали під солом'яними стріхами, тепер, мов ідоли, стояли зчорнілі димарі, від яких несло згарищем і ядухою.

Лише одна хата якимось дивом уціліла. На ній було лелечине гніздо.

У центрі звільненого села височіла велика братська могила. У ній лежало більше сотні солдат... Чоловіки пішли на фронт, залишивши жінок, дітей і стареньких.

Ми, хлопчаки, раділи життю й весні. Лиш далекий гул на заході холодив наші душі: десь за Збручем, під Тернополем падали наші односельці...

Проте весна крокувала — на вцілілій хаті знову оселився лелека. Запам'яталося, що він тоді стояв у своєму гнізді на одній нозі в якійсь зажурі, повернувшись дзьобом на південь, тобто в бік, звідки прилетів. Чи не думав він про той довгий непосильний шлях, який здолав? А може, у тому чужому вирії він втратив лелечиху. Хто знає, про що думав поважний птах...

До вцілілої хати підійшов гурт озброєних хлопців. І невеличкий на зріст, у веснянках Василь Король націлився в птаха, вихваляючись, що зніме його з першого разу.

Ми, менші, благали, щоб не вбивав лелеку, бо через це сам помре. Проте гримнув постріл. І лелека як підкошений осів у своєму гнізді...

Сяючий Василь продовжував хвалитися, що його кишеню обриває граната-лимонка, яку підірвати можна лише пострілом або кинувши у вогонь.

Минуло два тижні. На своєму подвір'ї Василь таки вистрілив у гранату. Її маленький осколок потрапив у серце хлопця. Невдовзі помер його батько, згодом мати, на фронті загинули брати...

Степан ВОЛОС.

Львів.

Спеціалістів з вищою освітою дедалі більшає, а кваліфікованих кадрів бракує

ТОЧКА ЗОРУ

Останніми роками попит на освіту в Україні став просто безпрецедентним. Робочий клас, який так оспівувала радянська пропаганда, втратив престиж серед молоді, і нині модно мати диплом про вищу освіту, а то і два. Тож попри народну мудрість, що міністрами всім не бути, комусь треба й на тракторі працювати, сьогодні 80 відсотків випускників шкіл вступають до вищих навчальних закладів (ВНЗ), щоб отримати омріяний документ.

Отож склалася парадоксальна ситуація, коли ринок ВНЗ регулюється швидше вимогами абітурієнтів, уподобання яких є дисонансом до вимог роботодавців. Маючи фактично дві категорії споживачів — майбутніх фахівців та роботодавців — вузи мали б виконувати роль посередника та регулятора між цими категоріями. Натомість, намагаючись задовольнити споживачів, так би мовити, «на вході», ВНЗ втратили цю роль, і продукт, який вони випускають «на виході», часто не влаштовує роботодавця. Це і є головним чинником дисбалансу між тим, що продукує ринок освітніх послуг, і тим, чого вимагає ринок праці. Пояснити це дуже просто: від роботодавців навчальний заклад дивідендів не отримує, отже, й не має прямих економічних інтересів на ринку праці. Отже, орієнтуючись на бажання випускників шкіл отримати вищу освіту, вузи щороку збільшують кількість першокурсників.

У нинішньому році навчається майже 2,8 млн. студентів, що на 77,4 тис. більше, ніж торік. Теоретично випускники закладу мали б отримати професійні вміння й навички, тобто перетворитися на товар. Проте на заваді цьому, очевидно, стає це свідомість самих студентів, для яких головним є диплом, а не знання. Тож саме диплом і є сьогодні тим товаром, який пропонує обом категоріям споживачів вищий навчальний заклад. Якби своїх майбутніх випускників він продавав безпосереднім роботодавцям (державі, підприємствам, установам) через систему фінансування навчання потрібних їм фахівців на основі економічної угоди, підхід був би іншим, адже товаром став би не диплом, а саме професійність випускників.

На кожні 10 тисяч населення припадає понад 600 студентів ВНЗ III—IV рівнів акредитації і лише 100 учнів ПТУ та технікумів.

Не дивно, що якість освітніх послуг різко впала. А це, між іншим, поруч з низькою фаховістю молодих спеціалістів тягне за собою у недалекому майбутньому й низький освітній рівень самих викладачів.

Ставлення пересічних українців до рівної освіти суперечливе. Побутує два протилежні міфи: освіта в Україні дуже добра та освіта в Україні дуже погана. На думку Володимира Полохала, голови Комітету Верховної Ради з питань науки й освіти, Україна зберегла конкурентоспроможність серед європейських країн за якістю освіти в точних та природничих галузях, а якість освіти в інших галузях залишає бажати ліпшого. За його словами, підстав для нарікання на освітню систему в Україні є куди більше. «Створення псевдовузів та їх комерціалізація, коли на навчання зараховують всіх охочих, ну й корупція — це те, що зруйнувало нашу систему освіти, — сказав він «Статусу». — Ми маємо незрозумілу ситуацію, коли попри те, що в нас майже всі випускники шкіл стають студентами, Україна посідає одне з останніх місць за можливістю доступу до освіти. Тобто діти, які мають лише талант, у нас не можуть вступити до ВНЗ».

Найгостріший дефіцит компанії відчувають щодо фахівців інженерно-технічних професій. Вже зараз вони готові платити своїм працівникам високі зарплати й змушені залучати до роботи фахівців старшого віку. Експерти прогнозують, що внаслідок гострого браку виробничого персоналу підприємства набиратимуть менш досвідчених і молодих фахівців на стажування і навчатимуть їх у процесі роботи.

Обсяги виробництва щороку повільно, але впевнено зростають. А це означає, що вже дуже швидко український ринок праці зіткнеться з неподоланною проблемою відсутності кваліфікованих кадрів для виробництва.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Окрім системних проблем, українська вища освіта вже наступного року матиме ще одну: «студентського» віку в Україні досягла демографічна криза 90-х років. Та чи знизиться кількість студентів в найближчі сім-десять років, фахівці прогнозувати не беруться. Адже цілком можливо, що, аби не зменшувати набраних обертів, ВНЗ просто полегшать вступні вимоги та активніше залучатимуть до навчання іноземних громадян. Та якщо кількість бюджетних місць у державних ВНЗ не зменшиться, то з огляду на зменшення кількості потенційних абітурієнтів загальну вищу освіту можна буде забезпечити за рахунок одних тільки державних та комунальних вузів.

Але ж приватні навчальні заклади також шукатимуть шляхи виходу. І це може призвести до того, що рівень освіченості серед народжених у 90-х роках минулого сторіччя становитиме 100 відсотків. Абітурієнтів братимуть, незважаючи на бал успішності.

Розповідає роботодавець Галина Коваль, директор з персоналу молочної компанії «Галичина»:

— Згідно зі стратегією компанії ми переважно беремо на роботу вже сформованих фахівців з досвідом щонайменше три-чотири роки. Утім, є шанс потрапити до компанії «Галичина» й зі студентської лави. Це стосується передусім працівників фінансової служби, відділу постачання. Причому ми звертаємо увагу на дипломи з відзнакою, адже це свідчить про старанність і системний підхід людини до навчання, а, отже, й до наданих їй обов'язків та повноважень.

Негативний момент при прийомі на роботу «новоспечених» дипломованих спеціалістів — їхні завищені амбіції у плані заробітної плати. Молоді люди, особливо ті, що навчались на комерційній основі, дуже прагматично співвідносять очікуваний рівень зарплати з коштами, вкладеними у навчання. Водночас не зважають на те, що реальна ціна здобутих знань великою мірою залежить від досвіду.

Ірина ГИЩУК,
Людмила ЯВОРСЬКА,
журнал «Статус».

ДТГО «Львівська залізниця»

для організації та проведення конкурсу з визначення інвестора інвестиційного проекту «Будівництво багатофункціонального вокзального комплексу у м. Львові», оголошує конкурс на вибір консультанта для надання консультаційних послуг роботи конкурсної комісії.

Зацікавлених осіб просимо зголоситися до 18.04.2008 р.

Адреса: 79000, м. Львів, вул. Гоголя, 1, Державне територіально-галузеве об'єднання «Львівська залізниця».

Контактний телефон: (032) 226-47-06;

факс: (032) 226-51-34.

Детальну інформацію можна отримати на сайті ДТГО «Львівська залізниця» www.railway.lviv.ua.

Державний вищий навчальний заклад «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»
оголошує конкурс на заміщення вакантних посад по таких кафедрах:

політичної історії — професор (1 од.); ***економіки агропромислових формувань*** — доцент (1 од.); ***економіки підприємств*** — доцент (1 од.); ***іноземних мов факультету міжнародної економіки і менеджменту*** — ст. викладач (1 од.).

Термін подання документів — один місяць (30 днів) від дня опублікування оголошення. До заяви на ім'я ректора університету додаються: *особовий листок з обліку кадрів, автобіографія, копії дипломів про освіту, наукові ступені та вчені звання, завірені у встановленому порядку, список наукових праць та винаходів.*

Адреса університету: 03680, м. Київ, проспект Перемоги, 54/1.

Контактні телефони: 459-61-73, 456-25-82.

АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО ЗАКРИТОГО ТИПУ ПІДПРИЄМСТВО «ТИСМЕНИЦЯ»

(ідентифікаційний код: 14361256, місцезнаходження: 01004, Україна, м. Київ, вул. Червоноармійська, 34) повідомляє про скликання позачергових зборів акціонерів товариства.

Дата проведення зборів - 02 червня 2008 року об 11:00.

Місце проведення зборів: 01004, Україна, м. Київ, вул. Червоноармійська, 29.

Питання порядку денного:

1. Ліквідація АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА ЗАКРИТОГО ТИПУ ПІДПРИЄМСТВО «ТИСМЕНИЦЯ» шляхом реорганізації його в ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ТИСМЕНИЦЯ».
2. Призначення ліквідаційної комісії та надання повноважень.

Реєстрація акціонерів: 02 червня 2008 року з 09 години 00 хвилин до 11 години 00 хвилин за адресою: 01004, Україна, м. Київ, вул. Червоноармійська, 29.

Довідки за телефоном: +38 044 246 3773.

---

1. Оголошення про проведення відкритих торгів

1. Замовник торгів: ***ТОВ «Краматорськтеплоенерго» код за ЄДРПОУ 34657789***

1.1. Поштова адреса: ***84395, Україна Донецька обл., м. Краматорськ, вул. Орджонікідзе, 5.***

1.2. Контактні телефони: ***(06264) 3-97-56, 3-97-65 факс 3-98-01, 3-12-67.***

2. Інформація про процедуру закупівлі: **Труби теплогідроізольовані загальною довжиною 3379 м. п. та фасонних виробів до них.**

3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: ***за поштовою адресою, надіславши письмовий запит або факс — повідомлення про бажання участі у відкритих торгах***

4. Кінцевий термін подання — **20 діб** з дня публікації оголошення **до 13.00 - 29 квітня 2008 року.**

2. Оголошення про проведення відкритих торгів

1. Замовник торгів: ***ТОВ «Краматорськтеплоенерго» код за ЄДРПОУ 34657789***

1.3. Поштова адреса: ***84305, Україна Донецька обл., м. Краматорськ, вул. Орджонікідзе, 5.***

1.4. Контактні телефони ***(06264) 3-97-56, 3-97-65 Факс 3-98-01, 3-12-67.***

2. Інформація про процедуру закупівлі: **Роботи по реконструкції вежевої градирні, площею 1600м² та висотою 53,5м.**

3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: ***за поштовою адресою, надіславши письмовий запит або факс — повідомлення про бажання участі у відкритих торгах***

4. Кінцевий термін подання — **21 доба** з дня публікації оголошення **до 13.00 - 29 квітня 2008 року.**

3. Оголошення про проведення відкритих торгів

1. Замовник торгів: ***ТОВ «Краматорськтеплоенерго» код за ЄДРПОУ 34657789***

1.5. Поштова адреса: ***84305, Україна Донецька обл., м. Краматорськ, вул. Орджонікідзе, 5.***

1.6. Контактні телефони: ***(06264) 3-97-56, 3-97-65, факс 3-98-01, 3-12-67.***

2. Інформація про процедуру закупівлі **Роботи генерального підряду на проектування, поставку монтаж та пуско-налагоджувальні роботи системи автоматичного контролю водно-хімічного режиму обладнання.**

3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: ***за поштовою адресою, надіславши письмовий запит або факс — повідомлення про бажання участі у відкритих торгах***

4. Кінцевий термін подання — **22 доби** з дня публікації оголошення **до 13.00 30 квітня 2008 року.**

Постановою Господарського суду Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) по справі № 6/243-8/215 ВАТ «Агросервіс» (Львівська область, Пустомитівський р-н, смт. Щирець, вул. Б. Лепкого, 1, код ЄДРПОУ № 05489903) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Опришка Олега Зіновійовича (79013, м. Львів, вул. Степана Бандери, 5а/7).

Шановний акціонере!

Повідомляємо про зміну в порядку денному загальних зборів акціонерів відкритого акціонерного товариства "Харківське енергоремонтне підприємство", надрукованому в ГУ № 42 за 04.03.2008 р. Питання шосте порядку денного викладене в наступній редакції: "Про передачу гуртожитку ВАТ "ХЕРП". Далі - за текстом.

ОГОЛОШЕННЯ!
Шановні акціонери
ВАТ «ВИШГОРОДЕНЕРГОБУДТРАНС»

Повідомляємо, що звітно-виборні загальні збори акціонерів відбудуться 30 травня 2008 року о 14:00 год. за адресою: Київська область, м. Вишгород, вул. Набережна, 1. Реєстрація акціонерів з 12:00 год.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт правління ВАТ про результати фінансово-господарської діяльності товариства.
2. Звіт наглядової ради.
3. Звіт ревізійної комісії.
4. Доповнення та зміни до Статуту товариства.
5. Доповнення та зміни до колективного договору.
6. Вибори членів наглядової ради.
7. Вибори членів правління.
8. Вибори ревізійної комісії.
9. Ліквідація структурних підрозділів.
10. Різне.

Для реєстрації акціонер повинен мати при собі документ, що засвідчує його особу, та сертифікат акцій, а представники акціонерів, крім того, ще посвідчену довіреність на право участі у зборах.

Довідки за телефоном: 8 (04496) 5-48-13, 5-23-86.

Правління ВАТ «ВЕБТ»

ЛІКВІДАТОР АКБ «ІНТЕРКОНТИНЕНТБАНК»
ТА ЗАТ «УКРАЇНСЬКА МІЖНАРОДНА ФОНДОВА БІРЖА»

проводить відкритий аукціон з продажу векселів, а саме:

№ п/п	Вид ЦП	Номер ЦП	Номінальна вартість, грн.	Оціночна вартість, грн.	Дата складання	Дата погашення	Векселедавець
1.	Вексель простий	320456 1180	7 500 000,00	305 173,80	23 березня 2005р.	За пред., але не раніше 23.03.2008р.	ВАТ «Промислово–будівельна компанія», код ЄДРПОУ 32828173
2.	Вексель простий	320456 1143	5 000 000,00	203 449,50	23 березня 2005р.	За пред., але не раніше 23.03.2008р.	ВАТ «Укрреконструкція», код ЄДРПОУ 32827473
3.	Вексель простий	320456 1145	5 000 000,00	203 449,50	23 березня 2005р.	За пред., але не раніше 23.03.2008р.	ВАТ «Укрреконструкція», код ЄДРПОУ 32827473
4.	Вексель простий	319092 9563	4 000 000,00	90 245,70	6 липня 2004р.	6 липня 2010р.	ЗАТ ПЕК «Нафтогаз геологія», код ЄДРПОУ 30607731
5.	Вексель простий	319092 9562	4 000 000,00	90 245,70	6 липня 2004р.	6 липня 2010р.	ЗАТ ПЕК «Нафтогаз геологія», код ЄДРПОУ 30607731
			Всього:	892 564,20			

Прийом замовлень на участь в аукціоні закінчується на передодні продажу.

Замовлення на участь в аукціоні приймаються у робочі дні з 9.00 до 13.00 та 14.00 до 17.00 години, за адресою: 03150, м. Київ, вул. Дмитрова, 5-Б, тел. 537-70-68, факс 537-70-69.

Аукціон буде проведено «12» травня 2008 об 11.00 годин, за адресою: 03150, м. Київ, вул. Дмитрова, 5-Б, 2-й поверх.

Постановою Господарського суду Рівненської області (33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) по справі № 4/16 від 14 березня 2008 року згідно ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Селянського (фермерського) господарства «Україна», код ЄДРПОУ 30717372 (с. Велике Поле, Березнівський район, Рівненська область, 34631).

Ліквідатором вищевказаного банкрута призначено Дуплику Павла Георгійовича (ліцензія АБ № 216942 від 28.04.2005 р., поштова адреса: 33023, Рівненська обл., м. Рівне-23, абонентська скринька № 27, тел. 8-067-314-42-14).

НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ім. О. О. Богомольця

ОГОЛОШУЄ КОНКУРС

на заміщення вакантних посад

ПРОФЕСОРІВ КАФЕДР

Акушерства і гінекології № 1 — 1 ст.
Комунальної гігієни та екології людини — 1 ст.
Соціальної гігієни та організації охорони здоров'я по підвищенню кваліфікації керівних кадрів охорони здоров'я — 0,25 ст.

ДОЦЕНТІВ КАФЕДР

Патологічної анатомії — 1 ст.
Факультетської терапії № 1 з курсом післядипломної підготовки з гастроентерології та ендоскопії — 1 ст.
Інфекційних хвороб — 1 ст.
Гістології та ембріології — 1 ст.
Комунальної гігієни та екології людини — 1 ст.
Пропедевтики внутрішніх хвороб № 2 — 1 ст.
Ортопедичної стоматології — 2 ст.
Біоорганічної біологічної та фармацевтичної хімії — 1 ст.
Фармакології з курсом клінічної фармакології — 1 ст.

АСИСТЕНТІВ КАФЕДР

Госпітальної хірургії № 1 — 1 ст.
Факультетської терапії № 1 з курсом післядипломної підготовки лікарів з гастроентерології та ендоскопії — 1 ст.
Акушерства і гінекології № 1 — 0,5 ст.
Травматології та ортопедії — 1 ст.
Загальної хірургії № 1 — 1,75 ст.
Пропедевтики внутрішніх хвороб № 1 — 1,5 ст.
Шкірних та венеричних хвороб (дермато-венерології) з курсом проблем СНІДу — 0,25 ст.
Госпітальної терапії № 1 з курсом післядипломної підготовки з кардіології та ревматології — 1 ст.
Онкології — 1 ст.
Очних хвороб — 1,5 ст.
Нейрохірургії — 1 ст.
Дитячої хірургії — 1 ст.
Епідеміології — 1 ст.
Терапевтичної стоматології — 2 ст.
Дитячої терапевтичної стоматології з курсом профілактики стоматологічних захворювань — 2 ст.
Ортопедичної стоматології — 3 ст.
Ортодонтії та пропедевтики ортопедичної стоматології — 1 ст.
Фармакогнозії та ботаніки — 1 ст.
Поліклінічної терапії та сімейної медицини — 0,75 ст.

ВИКЛАДАЧА КАФЕДРИ

Медичної та біологічної фізики — 0,75 ст.

Строк конкурсу місяць з дня оголошення. Документи надсилати на ім'я ректора за адресою: 01601, м. Київ-1, бульвар Т. Шевченка, 13, відділ кадрів т. 234-60-74.

АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО ЗАКРИТОГО ТИПУ - ПІДПРИЄМСТВО «СЕРГІЙ ТА НАДІЯ»

(ідентифікаційний код: 14368714, місцезнаходження: 01004, Україна, м. Київ, вул. Червоноармійська, 29) повідомляє про скликання позачергових зборів акціонерів товариства.

Дата проведення зборів - 02 червня 2008 року о 16-00.

Місце проведення зборів: 01004, Україна, м. Київ, вул. Черновоармійська, 29.

Питання порядку денного:

1. Ліквідація АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА ЗАКРИТОГО ТИПУ — «ПІДПРИЄМСТВО «СЕРГІЙ ТА НАДІЯ» шляхом реорганізації його в ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «СЕРГІЙ ТА НАДІЯ».
2. Призначення ліквідаційної комісії та надання повноважень.

Реєстрація акціонерів: 02 червня 2008 року з 14 години 00 хвилин до 16 години 00 хвилин за адресою: 01004, Україна, м. Київ, вул. Червоноармійська, 29.

Довідки за телефоном: +38 044 246 3773.

ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК "ІНТЕРБАНК"

повідомляє про внесення змін до пункту 2 Порядку денного Загальних зборів акціонерів ВАТ КБ "ІНТЕРБАНК" (далі - Банк), які відбудуться 25 квітня 2008 року

Пункт 2 Порядку денного викласти в такій редакції:

"2. Про результати фінансово - господарської діяльності банку та затвердження звіту зовнішнього аудиту за 2007 рік."

Довідки за тел. 8 (044) 404 - 60 - 53

Постановою Господарського суду м. Києва визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно:

— по справі № 23/106-б ТОВ «Новоріва» (м. Київ, Драгомирова, 10/10; код ЄДРПОУ 34936319).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Нестеренка С. С.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня виходу оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно:

— по справі № 15/703-23/118-б ЗАТ «Агропереробний комбінат «Південний» (м. Київ, вул. М. Грушевського, 28/2, Н/П № 43, код ЄДРПОУ 32492278).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Крупку Б. Г.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня виходу оголошення.

Постановою Господарського суду Київської області визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно:

— по справі № Б11/064-08 ТОВ «Тандем-ТС» (м. Бориспіль, вул. Київський шлях, 79; код ЄДРПОУ 34977046).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Нестеренка С. С.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня виходу оголошення.

ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області

(69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна,77, оф.95. Час прийому: Пн.-Пт.-11.00-16.00) та ліквідатор ТОВ "Еталон" повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства-банкрута.

На публічні торги (аукціон) виставляється наступне майно:

Лот №1: Культиватор КПС-4,5. Початкова ціна продажу 748,00 грн., з ПДВ;

Лот №2: Комплект обладнання для утримання кур - несушек каскадного типу з триярусними клітковими батареями БКН-3А/6. Початкова ціна продажу 15 285,00 грн., з ПДВ;

Лот №3: Трикімнатна квартира, загальною площею 62,1 м², розташована за адресою: Запорізька область, м. Гуляйполе, вул. Ворошилова, б. 28, кв. 47. Початкова ціна продажу 108 834,00 грн., з ПДВ.

Розмір гарантійного внеску 10% від початкової вартості. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 8 травня 2008 р. включно. Договір купівлі-продажу укладається протягом 15 днів з моменту затвердження протоколу проведення публічних торгів.

Умови участі в аукціоні за телефоном: (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 12 травня 2008 р. об 11.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Завтра у більшості областей України часом пройдуть невеликі дощі (у Карпатах з мокрим снігом); лише у південній частині без істотних опадів. Температура вночі 3–9° тепла (в західних областях місцями 1–2° тепла), вдень 10–16°, на півдні та сході до +19°; у Карпатах вночі близько 0, вдень 3–8° тепла. У Києві місцями пройде невеликий дощ. Температура вночі 3–8° тепла, вдень 10–16°.

ЦЬОГО ДНЯ, 8 КВІТНЯ

❒ 1783. Маніфест Катерини Другої про приєднання Криму до Росії. ❒ 1873. Народився академік Микола Чижевський, вчений у галузі металургії. Запропонував нову технологію коксування вугілля. ❒ 1904. Утворення Антанти. ❒ 1921. В Ялті відкрито будинок-музей А. Чехова. ❒ 1938. Народився Кофі Аннан, у недавньому минулому — Генеральний секретар ООН. ❒ 1946. Розпуск Ліги націй. ❒ 1949. Наукове товариство імені Тараса Шевченка почало видавати «Енциклопедію українознавства» (за кордоном).❒ 1973. Помер Пабло Пікассо, художник світової слави, один із засновників кубізму.

Проекти для інвесторів

Кабінет Міністрів України найближчими днями надасть інвесторам проекти з будівництва автомобільних доріг і реконструкції аеропортів у рамках підготовки та проведення в нашій країні фінальної частини чемпіонату Європи з футболу 2012 року для можливого інвестування в них.

Про це Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко заявила під час наради з інвесторами в управлінні у зв'язках із засобами масової інформації секретаріату Кабінету Міністрів. Зокрема, глава уряду зазначила, що за тиждень на сайті міністерства транспорту і зв'язку крок за кроком розмістять пропозиції щодо участі в конкурсах на реалізацію цих проектів.

«Я беру на себе зобов'язання, що жодного непрозорого конкурсу, аукціону або тендеру у цій сфері в Україні не буде», — наголосила Прем'єр-міністр. Юлія Тимошенко зазначила, що першими такими проектами будуть спорудження терміналу аеропорту «Бориспіль», будівництво великої кільцевої автомобільної дороги навколо Києва та транзитних доріг.

Турнірна хроніка

Боротьба. Тампере (Фінляндія). Чемпіонат Європи. На змаганнях із греко-римської боротьби представник України Армен Варданян у фінальній сутичці у вазі до 66 кг поборов румуна Іона Панаїта і став чемпіоном Європи. Також наш спортсмен завоював олімпійську ліцензію.

А перед цим, під завісу змагань жінок, українки вибороли ще дві нагороди. Бронзовими призерками стали Олександра Когут (48 кг) і Тетяна Лазарєва (55 кг). Когут у сутичці за «бронзу» здолала Псата з Німеччини, а Лазарєва перемогла шведку Маттссон. Отже, жіноча збірна України в підсумку посіла друге загальнокомандне місце. В її скарбничці — золота і чотири бронзові медалі (54 очка).

Перше місце у команди Росії — 65 очок. На третьому місці збірна Азербайджану — 35 очок. До речі, «золото» у вазі до 48 кг виграла українка Марія Стадник, яка тепер виступає за Азербайджан.

Спортивна гімнастика. Клермон-Ферран (Франція). Чемпіонат Європи. Дарина Згоба була третьою на своєму коронному снаряді — брусах. Судді поставили їй 15,625 бала. Чемпіонкою Європи стала росіянка Ксенія Семенова (15,900). Румунка Стеляна Ністор — друга.

Друге місце у вправах на колоді українка Аліна Козич розділила з румункою Сандрою Ралукою Ізбасою. На цілих 0,5 бала цих спортсменок випередила вже знайома нам Ксенія Семенова, якій судді поставили 15,950.

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 23-й тур. «Оболонь» (Київ) — «Сталь» (Алчевськ). 3:1. «Кримтеплиця» (Молодіжне) — «Іллічівець» (Маріуполь). 0:1. «Олександрія» — «Прикарпаття» (Івано-Франківськ). 1:0. «Динамо-2» (Київ) — «Севастополь». 2:1. «Геліос» (Харків) — «Дністер» (Овідіополь). 1:0. «Енергетик» (Бурштин) — ЦСКА (Київ). 1:0. «Сталь» (Дніпродзержинськ) — «Дніпро» (Черкаси). 1:1. «Львів» — «ІгроСервіс» (Сімферополь). 1:0. «Волинь» (Луцьк) — «Десна» (Чернігів). 0:2. «Миколаїв» — «Фенікс-Іллічівець» (Калініно).

«Оболонь» — 49 очок, «Іллічівець» — 48, «Львів», «Динамо-2» — по 42, «Десна», «Волинь», «Олександрія» — по 41, «Миколаїв» — 35, «Сталь» А — 32, «ІгроСервіс» — 31, «Кримтеплиця» — 30, «Геліос» —28, «Севастополь», «Дністер» — по 27, «Дніпро» — 26, «Енергетик» — 24, «Фенікс-Іллічівець» — 18, «Прикарпаття» — 17, ЦСКА — 15, «Сталь» Д — 14.

24-й тур відбудеться сьогодні.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

І лідери теж «плачуть»...

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 24-й тур.

«Таврія» — «Арсенал». 1:1. 6 200 глядачів. **Арбітр** — Геренда (Калуш). **Голи**: Гоменюк, 59 — Селезньов, 69.

«Закарпаття» — «Карпати». 1:2. 6 200 глядачів. **Арбітр** — Орєхов (Київ). **Голи**: Козоріз, 10 — Кирильчик, 44, Худоб'як, 45+2.

«Динамо» — «Металург» (Донецьк). 3:3. 9 800 глядачів. **Арбітр** — Подушкін (Харків). **Голи**: Бангура, 10, Алієв, 48, Мілевський, 57 — Фернандес, 4, Косирін, 42, 59. **Вилучено** Ткаченка («Металург», 50, небезпечна атака суперника з ризиком завдання травми).

«Зоря» — «Кривбас». 1:2. 8 000 глядачів. **Арбітр** — Іщенко (Київ). **Голи**: Луценко, 28 (п) — Бюлюкбаші, 18, Бартулович, 61.

«Ворскла» — «Металург» (Запоріжжя). 2:1. 6 500 глядачів. **Арбітр** — Сіренко (Сімферополь). **Голи**: Кравченко, 14, Цуррі, 45+2 — Кабанов, 82.

«Металіст» — «Дніпро». 1:0. 9 000 глядачів. **Арбітр** — Шведов (Одеса). **Гол**: Слюсар, 90+1.

«Шахтар» — «Чорноморець». 0:1. 24 000 глядачів. **Арбітр** — Шмигельський (Львів). **Гол**: Карицька, 25 (п).

«Нафтовик-Укрнафта» — «Харків». 1:4. 4 400 глядачів. **Арбітр** — Венгер (Київ). **Голи**: Зайчук, 42 — Федецький, 25, 70, 77, Гунчак, 80.

	В	Н	П	М	О
1. «Динамо»	**17**	**4**	**3**	**48—22**	**55**
2. «Шахтар»	**17**	**2**	**4**	**52—19**	**53**
3. «Дніпро»	**16**	**3**	**5**	**36—22**	**51**
4. «Металіст»	15	4	5	37—24	49
5. «Таврія»	10	7	7	29—32	37
6. «Чорноморець»	11	3	10	25—24	36
7. «Металург» Зп	9	6	9	21—22	33
8. «Карпати»	8	5	11	24—29	29
9. «Арсенал»	7	7	10	36—35	28
10. «Кривбас»	7	6	11	26—31	27
11. «Харків»	5	8	11	17—23	23
12. «Ворскла»	5	8	11	17—25	23
13. «Металург» Д	4	11	9	24—30	23
14. «Нафтовик»	5	7	12	13—28	22
15. «Зоря»	**6**	**3**	**14**	**16—32**	**21**
16. «Закарпаття»	**3**	**8**	**13**	**13—36**	**17**

Бомбардири: Селезньов («Арсенал»), Гладкий («Шахтар»), Косирін («Металург» Д), Гоменюк («Таврія») — по 13 м'ячів, Бангура («Динамо») — 12, Девич («Металіст») — 11.

От і слухай тих «оптимістів», котрі вважають, що наш чемпіонат прісний і нецікавий. Насправді, це були нелегкі дні для лідерів. Кожен із них втратив очки. «Шахтар» і «Дніпро» зазнали поразок. Особливо несподіваною стала домашня невдача «гірників». Вони залишали поле під оглушливий свист трибун, що в Донецьку трапляється вкрай рідко. Дісталося «на горіхи» і тренерові Луческу.

Трагічною для «Шахтаря» виявилася 25-а хвилина, коли Орест Шмигельський за гру рукою Фернандіньо після подачі кутового призначив пенальті у ворота донеччан. Їхній досвідчений воротар Дмитро Шутков вгадав напрям удару, але не врятував становища. Втім, залишалося ще вдосталь часу для того, щоб зрівняти рахунок і вийти вперед. Здавалося, так воно і буде. Адже футболісти «Шахтаря» володіли ініціативою. А періодами чинили шалений тиск на ворота одеситів. Але оті потуги виявилися марними. Оборона гостей і воротар Віталій Руденко були непробивними.

— Таку гру складно коментувати, — сказав знервований **Мірча Луческу**. — Адже «Чорноморець» завдав першого удару у створ наших воріт на... 92-й хвилині! А ми мали перевагу протягом усього матчу. Безліч кутових, передач із флангів, просто ударів... І не реалізувати все це... Важко коментувати. І складно висунути претензії самому собі. Завдання тренера — довести м'яча до карного майданчика суперника, знати, як розкрити оборону. А там уже все залежить від індивідуальної майстерності гравця. Від його сміливості, альтруїзму, чого, на жаль, не було. Боротьба за чемпіонство триватиме до останнього туру. Сподіватимемося, що наші удари у всіх наступних матчах влучать у ціль.

Зрозуміло, у зовсім іншому настрої перебував наставника одеситів.

— Ми побудували гру від оборони, — зазначив **Віталій Шевченко**, — бо розуміли, що «Шахтареві» потрібні очки і господарі поля атакуватимуть. Однак ми могли й більше контратакувати. Можна сказати, що на нашому боці була удача.

— Преміальні за сьогоднішню зустріч, либонь, відрізнятимуться від звичайних?

— Ні. Хоча, можливо, керівництво клубу заохотить додатково. Але до матчу нічого не обіцяли...

Як відомо, буквально перед від'їздом до Києва донецький «Металург» очолив болгарський тренер **Нікола Костов**. І його дебют удався. Хоча він скромно заявив, що встиг провести з командою лише одне тренування. Тому його заслуги в почесній нічиїй «металургів» проти чемпіона нібито й немає. А ще він відзначив хорошу гру підопічних в обороні. Працювали динамічно, наполегливо, сміливо. Лінії діяли злагоджено.

Нічия із донечанами була першою втратою очок для «Динамо» під орудою **Юрія Сьоміна**.

— Останнім часом ми дуже часто даємо фору суперникові за рахунок простих помилок, переважно у стандартах, потім виправляємося, докладаючи при цьому масу зусиль, — прокоментував Юрій Павлович. — Якщо в атаці команда діяла досить цікаво й створила багато моментів (інша річ, що не реалізували їх), то гра в обороні викликає багато нарікань. Особливо при стандартних положеннях.

«Металург» грав досить непогано, у комбінаційний футбол. Коли володів м'ячем, то робив багато розумних тактичних ходів. А от ми дуже повільно переходили від оборони до атаки.

— І все-таки, чим можна пояснити таку велику кількість помилок у динамівській обороні?

— Не вистачило концентрації при стандартах. Коли ми вже майже виграли зустріч, то виник той кутовий, котрий відіграв величезну роль. Уважаю, що в тому моменті наші футболісти мало підказували один одному. Хоча я наполегливо попереджав, що з Косиріним треба грати уважніше.

...І насамкінець варто зазначити, що дуже важливі перемоги здобули «Ворскла» і «Харків», котрі ведуть важку боротьбу за виживання. Особливо порадували своїх прихильників харків'яни, котрі добряче «побили» кокурента на його полі. Зрозуміло, варто згадати форварда гостей Артема Федецького, котрий відзначився трьома влученнями.

На знімках: останнім часом усе помітнішим в «Динамо» стає Олександр Алієв, і цього разу він забив; Віталій Руденко був на висоті.

Фото Андрія ЛУКАЦЬКОГО (ФК «Динамо») і з сайту ФК «Шахтар».

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн., для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 973

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»